

CARRER

núm.
39
primavera
2004



Calidoscopi

Projecte per a la interculturalitat a les entitats

Un guineà de Barcelona

Més participació dels immigrants a la societat civil

Caterina Mieras

Entrevista a la consellera de Cultura

9 Barris Acull

Els veïns de Nou Barris per la convivència

Cia. Ínfima la Puça

Úlimes representacions

Forn de Teatre Pa'Tothom

Teatre social al Raval

Badia

La ciutat dels infants

Teià

Artijoc i GRAMC

Espectacularment parlant

Discos, notícies i estrenes
d'espectacles per a tots els
públics

Tamborinada 2004

La festa de les cultures

La revista de la **Fundació La Roda** d'accions culturals i del lleure

FUNDACIÓ
LA RODA
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LEURE



sumari

el tema

3

La immigració i el treball intercultural a les entitats d'educació en el lleure de Catalunya

associacions

4-5

9 Barris acull... i prevé Els veïns de Nou Barris per la convivència

6-7

Calidoscopi Pla d'actuació per a la interculturalitat en el lleure

8

Dito, un guineà de Barcelona Entrevista

9

Experiència d'acollida a una escola del Raval Carles Casanovas

11

Amb RAI... rai Projecte educatiu de dinamització juvenil del Casc Antic

l' ampli

12

Badia, la ciutat dels infants Els infants són ciutadans amb plena capacitat d'opinió i expressió Salvador Avià

13

Habitants del "Pajarito Azul", alumnes del "Melania Morales" Experiència de treball en centres d'educació especial de Managua Ana Trujillo

l'entrevista

14-15

Apostem pels joves creadors Entrevista a Caterina Mieras, consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya

vida al barri

16-17

Teià: Artijoc i GRAMC, del voluntariat al cooperativisme Dues entitats per la convivència

18

• amb nom propi
• tradicions
• recordant

19

• notícies
• paraules, paraules, paraules

l'entrevista espectacular

20-21

La Puça gestiona el saT! i deixa d'actuar a finals d'any Entrevista a la Cia. Infima la Puça

espectacularment parlant

22-27

• anem a veure
• notícies
• darrere el teló
• parlem de teatre
• notes noves
• enxarxats al web

caixa de ressonància

28

Forn de Teatre Pa'Tothom El teatre com a eina per transformar la societat

29

El Farts ha tornat El Festival d'Art Social de Santa Coloma de Gramenet

a cau de roda

30

• La Tamborinada de les cultures 27a edició de la Tamborinada Programació de la festa

31

• Manifest per la tamborinada de les cultures

• Agenda infantil Fòrum 2004

• Cita amb Marduix teatre al Fòrum Universal de les Cultures

32

• La fàbrica de teatre Joves de Can Tusell de Terrassa s'inicien al teatre

• Opinions

La interculturalitat i la realitat a les entitats

33

• Notícies 25è aniversari del Club Esplai Pubilla Cases-Can Vidalet

La Roda rep el Premi Comunicació de la Fundació Àgora

1.000 números de Cavall Fort

La Roda i l'onze de setembre. Aquest any no anem de festa, fem-la!

34

• La Fundació Catalana de l'Esplai celebra la festa del maig dels esplais

• 10è aniversari de la GRESCA

35

• Idees Impaktes visuals. Taller de grafit

editorial

CARRER s'ocupa en aquest número de temes com la immigració, la interculturalitat, la diversitat, i ho fa a través d'experiències d'associacions i entitats que duen a terme projectes i activitats a favor de la convivència. Hi tornarem en properes edicions de la revista, perquè són temes complexos, que abasten molts àmbits de la societat i admeten molts enfocaments. De les experiències recollides en aquest número, però, se'n poden extreure ja tres constatacions: que els canvis socioculturals en la nostra societat són irreversibles, que es necessiten molts recursos perquè la societat els assumeixi, i que el món associatiu és un espai privilegiat on es generen moltes iniciatives destinades a preparar la societat pels canvis que s'esdevenen. Val la pena difondre-les i afavorir així el debat i la reflexió. Com ja hem dit, deixem la porta oberta a CARRER per aprofundir en el tema, i animem les entitats i institucions a informar-nos i participar en l'intercanvi d'idees i d'experiències.

café per a tots

Una quimera, una il·lusió, un pensament irreal?

En aquest planeta que vivim, tan real i tan malmès pels propis habitants, serà possible transformar la mentalitat de la societat, per aconseguir canvis positius?

Els humans molts d'ells "bojos" de poders materials a la terra, de ganes de fer el mal els més dèbils i als més necessitats d'aquest planeta, si aquests poderosos desequilibrats s'aturessin a pensar, que en aquesta vida estem de pas i que el "viatge" és molt curt, no seria millor per ells i per tots, fer d'aquesta terra, un petit paradís per a tots... El Sol, la terra, l'aigua és de tots!

"Senyors" poderosos, endemoniats, em refereixo aquells que ordenen les guerres, amb poques paraules: volem a la terra homes de bona voluntat.

Potser vostès no són d'aquest planeta, doncs si és així, perquè no marxen d'aquesta terra i ens deixen viure en pau i bé...

Lluïsa Celades
Coordinadora General

La revista CARRER és editada per la Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure, creada l'any 2003 per l'associació La Roda d'Espectacles Infantils i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals. La Fundació agrupa prop de cent associacions juvenils, infantils i culturals de trenta-set poblacions catalanes. Des de fa vint-i-set anys La Roda programa espectacles i tallers de tots els gèneres per als infants i els joves a través de les associacions dels barris. Els objectius són oferir un lleure de qualitat, educatiu i formatiu als infants i els joves, afavorir l'ús de la llengua catalana en el lleure, difondre el coneixement de la cultura popular i les tradicions del país i donar suport al teixit associatiu dels barris. La Roda va rebre l'any 2001 la Creu de Sant Jordi.

Coordinació, redacció i correcció: Lluïsa Armengol
Consell de redacció: Carme Beltrán, Lluïsa Celades, Anna Corbella, Salvador Figuerola, Joan López i Concepció Pallàs
Col·laboració: Carme Aldana, Carles Arqué, Salvador Avià, Laura Berga, Carles Casanovas, Anna Caubet, Teresa Climent, Expedito Eningo, Jordi Font, Montse Fran, Fundació Bofill, Fundació Pere Tarrés, Anna Melià, 9 Barris Acull, RAI, Noè Rivas, Maria Salicrú-Maltas, Mima Sant, Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, Ana Trujillo, TTP
Disseny portada: Umberto Valeri i Marta Serra
Maquetació: Eloisa Trujillo
Imatge portada: Teresa Sabaté
Preimpresió i impressió: Gamma
Edita: La Roda d'Espectacles Infantils i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals, C. Sant Eusebi, 53, pral. 2a
08006 Barcelona Tel.: 93 414 72 01 • Fax: 93 414 77 05
administracio@fundaciolaroda.org • www.laroda.voluntariat.org
Dipòsit legal: B/25.352.87

Amb el suport de:



Generalitat
de Catalunya



"la Caixa"

■ Interculturalitat

La immigració i el treball intercultural a les entitats d'educació en el lleure de Catalunya

Anna Melià

El 2003 la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya va publicar l'estudi *La immigració i el treball intercultural a les entitats d'educació en el lleure de Catalunya*, elaborat per Diego Herrera, Bernat Albaigés i Mercè Canet. Aquest estudi es basa en la I Enquesta sobre immigració i interculturalitat a les entitats d'educació en el lleure de Catalunya, realitzada en el curs 2001-2002

en el marc del projecte Calidoscopi, un programa destinat a promoure el treball intercultural en els moviments i les entitats d'educació en el lleure. El desenvolupen la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya i la Fundació Jaume Bofill, una fundació cultural privada creada fa trenta anys per fomentar el coneixement crític de la realitat social.

El document constitueix una bona eina de treball tant per conèixer l'impacte real de la immigració en l'àmbit de les entitats d'educació en el lleure i saber l'abast i les característiques del treball intercultural que s'hi desenvolupa com per dibuixar línies d'actuació a partir de les conclusions extretes.

Dades generals

L'enquesta s'ha fet a partir d'una mostra constituïda per 204 entitats d'educació en el lleure, membres de nou moviments que aglutinen l'àmplia majoria de les entitats d'aquest tipus que actuen a Catalunya. Les dades mostren que un 5,5% dels infants i joves presents a les entitats d'educació en el lleure de Catalunya són d'origen estranger. Hi ha en termes generals més nois (57,7%) que noies (42,3%), amb diferències segons els llocs d'origen i les edats. L'origen més freqüent és el Magrib i l'Àfrica del Nord, amb prop d'un 40%, seguit per l'Amèrica del Sud i els països d'Europa, que representen respectivament el 28,9% i el 10,4% d'aquests infants i joves.

En un 43,2% de les entitats de la mostra no hi ha cap infant o jove d'origen estranger. En canvi un 17,6% de les entitats aglutinen el 76,3% del total d'aquests nois i noies. No es pot obviar que aquesta dada està directament relacionada amb els guetos de població estrangera que s'han format en determinats barris i poblacions de Catalunya.

Educació intercultural.

Dificultats i perspectives

La majoria d'entitats, un 68%, realitzen activitats d'educació intercultural, però ho fan en un 90% d'una manera puntual i sense continuïtat en el temps. En aquest sentit, les entitats manifesten un gran desconeixement sobre com integrar transversalment l'educació intercultural en el seu projecte educatiu. S'observa que els moviments escoltes i confessionals en fan més que els espais i les entitats laïques. D'altra banda, prop d'un 76% de centres no fan cap tipus d'activitat d'acollida específica per als nois i noies immigrants, bé perquè no volen fer discriminació positiva (38%), no tenen infants i joves d'origen immigrant (29%), no s'ho han plantejat mai (15%), o perquè la integració reeixida dels infants i joves d'origen immigrant a l'entitat no ho fa necessari (11%).

Basant-se en els resultats de l'enquesta, l'estudi avisa de les principals problemàtiques o "amenaces" que dificulten el treball intercultural observades en el mateix funcionament de les entitats d'educació en el lleure.

La presència relativament baixa d'infants i joves d'origen immigrant a les entitats, sigui perquè no viuen en l'entorn social immediat o per la incapacitat dels moviments i entitats d'oferir-los un projecte educatiu atractiu, un model etnocèntric d'educació en el lleure, o el manteniment d'inèrcies que dificulten l'adaptació de les entitats al nou escenari sociocultural, són algunes d'aquestes amenaces. L'estudi detecta més causes de les dificultats de les entitats de lleure com per exemple: la manca d'estabilitat estructural; la precipitació en el disseny del projecte educatiu, que comporta estratègies a curt termini; la manca, en ocasions, de formació especialitzada per part dels educadors i monitors dels centres; l'absència de caps i educadors d'origen immigrant en aquestes entitats, etc.

Però totes les dificultats no s'atribueixen només directament als centres de lleure. Aquestes entitats es troben de vegades amb la desconfiança de les famílies d'infants i joves immigrants cap a aquests centres i els projectes que duen a terme. També es ressalta la manca de recursos institucionals i de suport a noves

idees i projectes per part de les administracions i la competència desmesurada a la qual els equips d'educadors en el lleure s'han d'enfrontar davant la mercantilització del temps lliure i el creixement imparable de l'oci de consum.

D'altra banda, els autors de l'estudi consideren que el treball pedagògic que es fa en matèria de diversitat en les entitats resulta massa sovint superficial. Però també recalquen que l'esforç fet per les administracions públiques, les fundacions culturals i els centres de formació de directors i educadors d'entitats d'educació en el lleure per instaurar la proposta intercultural en el si del seu projecte educatiu ja està donant fruits i destaquen la gran importància de la tasca socialitzadora i d'integració que es du a terme des de les entitats d'educació en el lleure.

En aquest sentit, els autors constaten la necessitat d'anar definint el model educatiu de les entitats d'educació en el lleure i apunten cap un model intercultural crític, a favor d'una educació plena en un nou marc de diversitat sociocultural. 🌱

L'estudi destaca la importància de la tasca socialitzadora i d'integració que fan les entitats d'educació en el lleure

L'estudi es pot consultar al web de la Secretaria General de Joventut: www.gencat.net/joventut/catala/sjj/observatori/publicacions/aporta20.htm.

Anna Melià

■ Immigració

9 barris acull ... i prevé

Els veïns de Nou Barris per la convivència

A Nou Barris de Barcelona les entitats han pres la iniciativa per afrontar la situació creada per l'arribada cada vegada més notòria d'immigrats al districte. Aquesta iniciativa té un nom, 9 Barris Acull, una plataforma d'entitats, veïns i institucions creada l'any 2001. I un objectiu: facilitar la integració dels nous veïns que han vingut a buscar una vida millor entre nosaltres i fomentar la convivència per prevenir conflictes



Lourdes Ponce, "Pitusa" per als amics, és una de les impulsores de 9 Barris Acull. És ella mateixa una antiga "nova veïna" del barri de Prosperitat, com la gran majoria dels habitants del districte. Va arribar en els anys setanta quan tenia 22 anys procedent d'Oscà, quan molts carrers de Prosperitat encara no estaven asfaltats i els nuclis de barraques formaven part del paisatge habitual. Veterana de la lluita veïnal, ha estat testimoni de la transformació del barri i des de fa uns quants anys també ha assistit a l'arribada cada vegada més important de nous veïns i veïnes al districte, que han passat de 5.000 el 2001 a 16.500 el 2004, amb els canvis en la realitat quotidiana que això comporta.

Acollir aquests nous veïns, que ja formen el 10% de la població de Nou Barris, i afavorir les relacions de convivència per prevenir brots racistes i xenòfobs entre la població han estat els motius que van impulsar Lourdes Ponce i uns quants veïns més a crear una de les poques plataformes d'aquest tipus que hi ha a Catalunya.

Veïns, nous i vells, membres de les entitats i professionals es troben a 9 Barris Acull per fer una cosa important: parlar i solucionar problemes. El coordinador del projecte, José Miquel Benítez, defineix 9 Barris Acull com una xarxa de convivència: "Hem de facilitar la inclusió dels nous veïns i veïnes al barri, hem de buscar el que ens uneix i ressaltar la riquesa que ens aporten els nous veïns". Se-

gons paraules seves, 9 Barris Acull vol trencar el discurs negatiu sobre la immigració i ajudar els veïns a adaptar-se a la nova societat intercultural que s'està construint.

9 Barris Acull, que va començar amb dotze associacions, està formada actualment per una cinquantena d'entitats de tot tipus, des

d'associacions de veïns, clubs esportius, AMPA, casals parroquials, fins a entitats culturals, i rep el suport del Districte. Aquesta diversitat, una mostra del dinamisme del teixit associatiu del barri, que té més de 200 entitats actives, és un factor important que permet a la plataforma treballar el tema de la immigració al

Més recursos, més convivència

Tot i que les necessitats augmenten cada dia, la despesa social a l'Estat, que ja és una de les més baixes d'Europa, no para de minvar. 9 Barris Acull denuncia aquesta situació i exigeix que les administracions fomentin l'estat del benestar i augmentin els recursos destinats a cobrir les necessitats socials per prevenir i evitar conflictes.

La majoria dels immigrants viuen en zones on el poder adquisitiu dels habitants és generalment baix i les necessitats socials són més importants. A Nou Barris, com en molts barris on viuen un gran nombre de persones d'altres països, no és estrany sentir gent que es queixa del fet que els immigrants s'enduen totes les ajudes. Ells, que també les necessiten, es queden sense res. 9 Barris Acull està convençut que aquesta percepció, provocada per la retallada de la despesa social justament en un moment en què és més necessària, és molt perillosa ja que constitueix un primer pas cap a l'aparició de conflictes i demana mesures urgents per evitar-ho. En aquest sentit, per a 9 Barris Acull també és tasca de les administracions fomentar un discurs positiu sobre la immigració difonent la gran contribució que fan els immigrants a l'economia espanyola.

Una altra de les reivindicacions de la plataforma és la millora de les polítiques d'immigració i especialment la necessitat de regularitzar la situació dels immigrants sense papers i permetre que s'integrin al mercat laboral legal. Segons 9 Barris Acull, lleis restrictives com la Ley de Estrangeria vigent a l'Estat, lluny de fer desaparèixer la immigració il·legal, fomenten la creació de bosses de pobresa, l'explotació i la marginalitat.

■ Immigració



El grup senegalès Kassoumaye va ser encarregat d'amenitzar el Primer Festival de Sopes de Nou Barris

**Els veïns de Nou Barris
tenen més punts en comú
que diferències. Tots tenen
els mateixos problemes
i han de lluitar junts
per solucionar-los**

barri d'una manera transversal i comunitària. La feina que fa es basa principalment en el voluntariat, amb un grup base de 30 persones, que es multiplica segons les activitats.

Els immigrants vénen a la recerca d'una vida millor, però sovint els problemes legals, laborals, d'habitatge i de soledat fan que la seva integració al barri sigui difícil. Per ajudar-los, 9 Barris Acull ha creat tres punts d'informació on els immigrants poden trobar assessorament legal, informació sobre recursos socials, culturals, educatius i sanitaris i cursos de català i castellà. La plataforma també ha multiplicat des del 2001 les trobades culturals, els debats, els tallers i les activitats de sensibilització de tota mena per fomentar la convivència i la relació entre tots els veïns. La inclusió d'activitats i elements d'altres cultures en el programa de la Festa Major del barri o l'organització d'espais de trobada com el Primer Festival de Sopes, que va tenir lloc el 22 de febrer passat, són algunes de les mostres d'aquesta voluntat. Un altre dels objectius de 9 Barris Acull, la reflexió entorn del fet migratori, es va materialitzar al novembre del 2003 amb l'organització de les primeres Jornades 9 Barris Acull, que tindran continuïtat el novembre que ve amb una segona edició. 🙌

Lluïsa Armengol i Eloïsa Trujillo

Tots mengem sopa

La sopa, una menja comuna a totes les societats, ha estat l'excusa per reunir el 22 de febrer passat un miler de persones a la plaça Àngel Pestaña, del barri de Prosperitat, invidades per 9 Barris Acull i la Xarxa d'Intercanvi de Coneixements, en el Primer Festival de Sopes del Món que se celebra a Nou Barris.

Des de la sopa *borsh* de Rússia, l'escudella catalana, la *harira* marroquina, fins a la sopa de *yuca* boliviana o la *dall massor* pakistanesa, els participants han tingut l'oportunitat de tastar quasi 60 sopes de tot el món i, per pair-ho tot, ballar al ritme del grup senegalès Kassoumaye.

Durant la festa es va repartir un bol de ceràmica per tastar les sopes i una carpeta amb històries sobre les sopes, refranys i fitxes amb les receptes i la història de cada sopa i del seu lloc d'origen.

Aquesta iniciativa, que per primera vegada s'ha dut a terme a Catalunya, prové de Lille, una ciutat francesa a la frontera belga, on fa tres anys que

s'organitza. Des del més de juny de 2003, per preparar el festival, s'han fet cinc trobades soperes: sopa de meló amb menta a la Festa Major de Roquetes; sopa de plantes de la vall de Sant Genís a Can Mas-

deu; diferents sopes en el X Aniversari de la Xarxa d'Intercanvi de Coneixements, al Centre Cívic Via Favència; *sancocho* colombià, a l'Ateneu Popular, dins del marc de les I Jornades 9 Barris Acull; *harira*, la sopa del ramadà, al Casal de Barri de Prosperitat; escudella, a la Via Júlia.

El Primer Festival de Sopes del Món ha estat una més de les nombroses iniciatives de 9 Barris Acull per afavorir la convivència entre tots els veïns del barri. Una iniciativa que l'organització, davant del gran èxit obtingut, pensa repetir.



Una quarta part dels immigrants no tenen papers

En els tres punts d'informació que 9 Barris Acull posa a disposició de totes les persones que necessiten assessorament i informació, al Casal de Barri de Prosperitat, al Centre Cívic Les Basses (Turó de la Peira) i al Centre Cívic de la Zona Nord (Ciutat Meridiana), s'han atès fins ara 800 persones, que entre totes parlen 150 llengües diferents. La majoria són sud-americans —amb predomini d'equatorians, colombians i peruans— i nord-africans, tot i que es detecta un increment de la comunitat pakistanesa i d'immigrants dels països de l'Est. Els sud-americans solen tenir una formació acadèmica mitjana o superior i tenen problemes per trobar feina que es correspongui amb el seu nivell d'estudi. La dels nord-africans sol ser baixa però tenen una formació tècnica que els permet trobar feina més fàcilment, sobretot en el sector de la construcció. Les dades de 9 Barris Acull reflecteixen els greus problemes que afecten la immigració ja que una quarta part de les persones ateses no tenen papers i es veuen abocades a treballar en l'economia submergida. En tres anys 9 Barris ha denunciat alguns casos d'explotació laboral i també irregularitats en el lloguer d'habitatges. Les consultes més freqüents als punts d'informació es refereixen a la regularització de la situació legal, al món laboral, l'habitatge i la reagrupació familiar. També s'hi acosten veïns del barri per demanar com es pot regularitzar la situació legal de persones immigrades que coneixen.

9 BARRIS ACULL

Zona Sud: CC Les Basses. C. Teide, 20. Tel.: 93 407 29 27

Zona Centre: Casal de Barri Prosperitat. Pl. Àngel Pestaña, s/n. Tel.: 93 353 86 44

Zona Nord: AV Ciutat Meridiana. Av. Rasos de Peguera, 210, bis. Tel.: 93 276 30 94

■ Educació en el lleure i interculturalitat

Calidoscopi

Pla d'actuació per a la interculturalitat en el lleure

La Secretaria General de Joventut i la Fundació Jaume Bofill impulsen conjuntament des de l'any 2000 el programa Calidoscopi: Pla d'actuació per a la interculturalitat en el lleure.

L'objectiu de Calidoscopi és sensibilitzar les famílies immigrades sobre els beneficis de l'educació en el lleure per reforçar els processos de formació dels adolescents i promoure la participació i incorporació dels infants i joves d'origen immigrant en les entitats que les porten a terme. Alhora, el pla vol promoure la formació dels educadors en la lògica de la interculturalitat i l'acolliment de la immigració, i impulsar la coordinació entre els moviments d'educació en el lleure i els col·lectius d'immigrants.

Calidoscopi planteja la necessitat d'impulsar un treball educatiu que afavoreixi la convivència intercultural. Les entitats d'educació en el lleure ofereixen uns espais socialitzadors que possibiliten intercanvis entre grups en un marc relaxat, opcional, diferent de les relacions que s'estableixen en l'àmbit de l'educació formal, i on els nois i les noies coneixen i s'apropen als valors de la societat d'acollida. És necessari impulsar la participació dels infants i joves immigrants en les activitats d'aquestes entitats per reforçar els seus processos de socialització. Cal fer-ho des de la normalitat, aprofitant els recursos existents, però sense obviar les dificultats amb què es poden trobar alguns infants i joves per raó de les condicions socioeconòmiques i culturals de les seves famílies.

Actuacions desenvolupades per Calidoscopi:

Campanya d'informació i sensibilització de les famílies immigrades. Molt sovint les famílies d'origen immigrant desconeixen l'existència d'entitats d'educació en el lleure i la seva funció social perquè el temps d'oci en els seus països d'origen es viu d'una manera diferent. Per facilitar aquest coneixement s'ha editat un vídeo i uns tríptics en diferents idiomes per difondre les activitats que es fan a les entitats d'educació en el lleure.

Projectes pilots de participació d'infants i adolescents d'origen immigrant. Per promoure i experimentar models d'intervenció socioeducativa de coordinació de les diverses actuacions promogudes pel teixit associatiu i per l'Administració, s'ha treballat especialment a Manlleu, Salt-Girona, Olesa de Montserrat i Mataró.

L'experiència d'aquest treball ha fet possible trobar models de dinamització que poden ser referents a l'hora d'establir actuacions d'àmbit territorial per fomentar la participació d'infants i joves d'origen immigrant a les entitats de lleure. Com a resultat s'ha publicat la Guia Sinergia *Immigració i lleure: orientacions per a l'acció*, adreçada principalment a tècnics de joventut.

Assessorament. A partir de l'experiència dels projectes pilots, Calidoscopi ha ofert assessorament a tècnics de joventut i moviments d'educació en el lleure al voltant de la interculturalitat i l'acolliment de la immigració en l'àmbit del lleure, donant eines per arribar a les famílies d'origen immigrant, buscant estratègies i recursos de treball, etc.

Formació. Per als educadors en el lleure. Acostar-se a la dimensió intercultural en el marc de l'educació en el lleure passa per un procés de formació de tots els agents que hi intervenen. Amb aquest objectiu s'ha promogut la creació d'una comissió d'escoles de formació d'educació en el lleure per treballar l'educació intercultural d'una manera transversal en els programes pedagògics. Fruit del treball d'aquesta comissió s'ha editat *Sanduk: guia per a la formació dels educadors i les educadores en interculturalitat i immigració* i *Xarranca: jocs per a l'aprenentatge del català per a nous nadius*. Des de la comissió també s'han engegat intercanvis d'experiències entre entitats, conferències, seminaris i, per segon any consecutiu, s'ha organitzat un intercanvi de formació a Tànger (Marroc), on formadors catalans de les escoles de lleure han rebut un curs de formació per conèixer la socie-

tat marroquina i han donat un curs d'iniciació al voluntariat a joves marroquins. Alguns dels participants també van impartir un curs de dirigents a joves marroquins d'associacions relacionades amb l'animació sociocultural. Arran d'aquests intercanvis s'ha editat el vídeo de divulgació *Infància i joventut a l'entorn urbà marroquí*.

L'últim material editat té per nom *Tangram. Set elements per fer espai i escoltisme des de la interculturalitat*, un llibre adreçat a les entitats per ajudar-les a incorporar la interculturalitat i la diversitat en les seves activitats.

Per als tècnics de joventut. En col·laboració amb la Secretaria per a la Immigració i la Fundació Jaume Bofill, la Secretaria General de Joventut ha organitzat diferents iniciatives de formació per als tècnics de joventut de Catalunya, concretament, el curs "Immigració, interculturalitat i política de joventut", del qual s'han fet edicions a Barcelona i Girona. També es va realitzar la jornada de formació "Joventut i immigració".

Fòrum de trobada i treball en xarxa. Amb la voluntat d'establir ponts de diàleg i afavorir el coneixement mutu entre els responsables dels moviments d'educació en el lleure i els d'associacions d'immigrants, s'han promogut trobades i sessions de treball conjuntament amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Des de Calidoscopi s'han potenciat espais de trobada entre administracions, associacions d'immigrants i entitats d'educació en el lleure també a nivell local, dins els plans locals i comarcals de joventut i en col·laboració amb els plans d'acolliment de la immigració. 🙌

tangram jugar és la millor manera d'aprendre

L'últim material editat per Calidoscopi, *Tangram. Set elements per fer espai i escoltisme des de la interculturalitat*, ha estat elaborat conjuntament pels moviments i les escoles de formació en el lleure amb la coordinació de Carles Armengol. Per fer aquest treball, els autors s'han inspirat en el tangram, un joc d'origen oriental, adaptat a principi del segle passat pel nord-americà Sam Lloyd i que es basa en la combinació de set formes geomètriques. Amb set peces clau que suggereixen diferents figures a partir de les quals es pot treballar l'acollida dels infants i joves de qualsevol origen en els espais i els agrupaments, l'obra vol motivar la reflexió dels monitors, monitores i caps de les entitats d'educació en el lleure. Els set capítols del llibre plantegen dubtes i reflexions i alhora aporten pistes i recursos pràctics sobre qüestions diverses que afecten la vida diària de les entitats: els processos d'acollida, com es planteja la diversitat des de l'equip de monitors, la qüestió lingüística, la resolució de conflictes, la celebració de les festes tradicionals, la dimensió espiritual i la relació amb les famílies. Si esteu interessats a aconseguir aquest material poseu-vos en contacte amb les vostres associacions educatives juvenils o baixeu-vos-el de www.entrecultures.org o de la web de la Secretaria General de Joventut <http://gencat.net/joventut>.

■ Educació en el lleure i interculturalitat



Projectes calidoscopi a les associacions educatives juvenils

Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC)

Djembé

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) de la Fundació Pere Tarrés, amb el suport del projecte Calidoscopi, ha creat al març de l'any 2002 el projecte "Djembé". Aquest projecte ha volgut recollir totes les accions que s'han fet entorn del tema de la interculturalitat i el lleure, que treballem com a moviment des de l'any 1994 (diverses campanyes pedagògiques, grups de treball, estudis sobre la participació de població immigrada als centres d'esplai...).

La interculturalitat als esplais del MCEC és una realitat cada cop més present en el treball de cada dia, i les diverses iniciatives que s'han dut a terme han volgut donar resposta a les necessitats específiques dels centres.

Així, treballem per fomentar la integració d'infants i joves de famílies immigrades als nostres centres i per promoure la formació en la interculturalitat entre educadors i educadores, fomentant el treball sobre la interculturalitat als centres d'esplai com un principi transversal de les seves activitats i treballant en xarxa.

Esplais Catalans (esplac)

Ciutadania i Immigració: per un espai de treball educatiu sobre immigració i convivència

Esplais Catalans, esplac, des de sempre ha apostat per una societat on la convivència sigui el motor de les relacions socials. El projecte "Ciutadania i Immigració" té l'objectiu de buscar espais de treball conjunt entre les educadores/rs dels esplais i els nous ciutadans provinents d'altres països.

Tenim la responsabilitat de fer accessible el món del lleure i consolidar junts el discurs sobre la interculturalitat. Això ho fem i ho con-

tinuarem fent compartint activitats, jornades, debats, formant els nostres monitors/es en conceptes i valors de convivència, etc.

En definitiva, creiem que l'esplai és un lloc ideal per assolir una bona inclusió social per a tots els nens/es i joves d'origen immigrat.

Els projecte "Ciutadania i Immigració" s'adreça als nens/es, als pares i mares, als monitors/es, als responsables de les àrees de treball de l'entitat, als dirigents polítics, a les associacions ciutadanes, als antics i nous vinguts..., a tots els que tenen la responsabilitat i el compromís de fer que hi hagi una bona i enriquidora convivència.

Federació Catalana de l'Esplai

Espai d'Immigració i Interculturalitat

A les entitats de la Fundació Catalana de l'Esplai hi participen més de 700 infants i joves d'origen immigrat.

"L'Espai d'Immigració i Interculturalitat" s'ha constituït com un seguit de trobades entre monitors/es amb l'objectiu d'intercanviar experiències que els ajudin a millorar el treball quotidià.

Enguany, l'eix de treball de l'Espai és conèixer, de la mà de monitors/es i famílies d'origen immigrat, el seu procés d'arribada en general i en concret a l'esplai.

Als esplais s'està fent un treball de seguiment i assessorament en funció dels interessos i necessitats de cada entitat i s'apropa la interculturalitat d'una manera específica en seminaris i cursos i com a eix fonamental de l'acció educativa. Actualment es fa un buidatge de les dades de participació de les persones d'origen immigrat a les entitats per fer un estudi i una anàlisi en profunditat de l'estat de la qüestió.

Minyons Escoltes Guies Sant Jordi de Catalunya

Calidoscopi Enllà

Minyons Escoltes Guies Sant Jordi de Catalunya ha concretat el treball del projecte Calidoscopi en un projecte propi anomenat "Calidoscopi enllà". Aquest pro-

jecte pretén ser un treball intern en tots els àmbits del moviment. El treball principal gira entorn de la sensibilització dels nois i noies que participen en els agrupaments respecte a una societat intercultural. Per aconseguir-ho, es dona suport i formació als agrupaments i als seus equips de caps perquè disposin de les estratègies i les metodologies adequades. Tant els equips de formació com els equips de branca ho contemplen en els seus projectes de curs.

Amb els agrupaments que presenten una realitat social culturalment rica i variada es fa un treball específic d'assessorament i seguiment, per garantir una educació que contempli el desenvolupament personal des de premisses interculturals.

Un altre dels objectius d'aquest projecte és la coordinació i l'intercanvi amb altres entitats que puguin aportar una ampliació del treball que duem a terme en aquest àmbit.

Escoltes Catalans

Projecte Calidoscopi

Per Escoltes Catalans el projecte Calidoscopi és una aposta associativa ferma per ser presents en el canvi social. Com a moviment educatiu actiu volem contribuir a la construcció d'una societat on la interculturalitat i el respecte a la diversitat siguin valors fonamentals i representin un veritable marc de treball. Calidoscopi suposa la continuïtat d'una feina iniciada ja fa temps a Escoltes Catalans a partir del centre d'interès "Prejudicis i estereotips" i de la tasca interna amb els agrupaments sobre l'educació intercultural.

Les línies que s'impulsen des d'Escoltes Catalans són: fomentar un treball educatiu transversal afavoridor de la convivència intercultural; potenciar els recursos existents i crear-ne de nous en matèria d'interculturalitat; crear un equip específic per a la reflexió i la intervenció en els aspectes relacionats amb la diversitat i la immigració; treballar en xarxa amb entitats que tractin de temes d'interculturalitat i d'immigració; promoure la formació dels membres de l'associació perquè tinguem eines per adequar-nos a la nova realitat social.

■ Entrevista a Expedito Eningo, membre de l'Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial

Dito, un guineà de Barcelona



► **Dito Eningo té 33 anys, és de Guinea Equatorial i fa deu anys que viu a Catalunya. Va deixar Guinea per estudiar anàlisis clíniques a Còrdova, va venir de vacances a Barcelona, li va agradar la ciutat i finalment s'hi va quedar. La seva dona és catalana i té una filla de setze mesos. És monitor de toxicomanies en un centre sociosanitari per a drogodependents de la Creu Roja. Fa dos anys va tornar a les aules i estudia treball social. Dito és poliglòt. Parla castellà, anglès, català, francès, a més de la seva llengua materna, el combe, i dues llengües més del seu país, el fang i el pichiàng-english. És actiu, intel·ligent, curiós, es considera progressista i s'interessa pel que passa al seu voltant. Les seves inquietuds culturals i socials el van portar l'any 1995 a formar part de l'Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial, una entitat que promou les relacions interculturals i la cooperació amb beques perquè joves guineans es formin a Catalunya. Després de fer-la créixer i contribuir a convertir-la en una associació de referència —forma part del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i el Consell de la Joventut de Barcelona—, va decidir deixar les seves responsabilitats a l'entitat i cedir el pas a altres joves. Quedem a la porta de l'Escola de Treball Social al carrer Còrsega de Barcelona. "Em reconeixeràs: sóc negre... no n'hi han gaires que estudiïn aquí!"**

«S'hauria de promoure la participació dels immigrants en la societat civil»

—Com vas arribar a Catalunya?

—A Guinea Equatorial no hi ha universitats. Si vols estudiar després del COU tens dues possibilitats: o bé accedir a una de les beques que atorga el govern en conveni amb altres països, però no és fàcil, perquè com que es tracta d'una dictadura el procés de selecció de becaris no és formal ni democràtic; o bé, si tens un familiar a l'estranger, anar-te'n i que aquest t'ajudi. En el meu cas, es va anul·lar una beca per anar a França i finalment vaig anar a Còrdova, on viu un oncle meu. Després vaig venir a Barcelona.

—A Guinea, a quina classe social pertanyies?

—Aquesta és una pregunta típica. La gent es pensa que si has vingut a estudiar aquí és perquè tens diners. És un tòpic: la meva extracció social és baixa, com la majoria dels meus companys de l'associació.

—Com has après el català?

—Quan vaig arribar a Catalunya de seguida vaig començar a parlar català perquè em volia comunicar amb la gent en la seva llengua, per una qüestió de respecte i perquè a mi m'encanta saber idiomes. D'altra banda, m'agrada la idea de nacionalisme que hi ha a Catalunya. És un nacionalisme sa, i de seguida m'hi vaig sentir identificat.

—Has notat que et parlen en castellà perquè ets estranger?

—Sí, molt sovint, fins i tot quan jo he iniciat la conversa en català, i em molesta força. Però també tinc companys catalans que a mi em parlen en català i entre ells parlen castellà... Són situacions una mica surrealistes...

—Per què es va crear l'AEJGE?

—Els joves guineans que vivim a Barcelona ens volíem ajudar mútuament, fer conèixer la nostra manera de ser i la nostra manera de veure el món, que no és ni millor ni pitjor, i fomentar les

relacions amb la gent d'aquí. Fem trobades interculturals, sortides, tallers, debats...

—Quanta gent formeu part de l'associació?

—Som uns 300 socis, però de gent activa, som unes cinquanta persones, les que anem a les reunions mensuals que fem amb una dinàmica que barreja la democràcia occidental amb la democràcia africana. A molts dels pobles d'Àfrica hi ha una casa on s'ajunta la gent gran del poble. Parlen del que passa, del que va bé i del que va malament, i intenten trobar solucions o millors. Ara es dona una contradicció força gran entre el model tradicional de gestió i organització de l'Àfrica i els nous dirigents que s'han format a Occident i segons les pautes d'Occident. Nosaltres a l'associació intentem barrejar la democràcia representativa i la democràcia participativa.

—L'entitat va crear l'any 1998 el programa "Acoge", perquè joves guineans vinguin a estudiar a Catalunya. Quan acaben el període de formació, els joves tornen a Guinea?

—Alguns s'han quedat, sobretot perquè volen continuar els estudis. Però el programa està pensat perquè tornin. És un projecte ambiciós, no només de cooperació sinó també polític, si entenem la política com a eina de transformació de la societat. No es tracta tan sols d'adquirir una formació acadèmica sinó també humana, democràtica, intercultural. La majoria de joves que immigrem aquí ho fem per aconseguir uns estudis que allà no podem tenir, per tal de millorar la nostra situació i la de les nostres famílies, i per tant, la situació de tot el poble guineà. Aquesta gent són la que demà han de canviar Guinea i fer-la evolucionar. De totes maneres, no fem de policies. Si algú es vol quedar, en parlem.

—Els joves s'adapten bé?

—A l'associació la majoria de gent que ha vingut de Guinea viu molt bé aquí i s'hi ha adaptat força

ràpidament. Els estudiants viuen amb famílies catalanes i arriben a la universitat amb una mica de por, però en qüestió d'un o dos anys ja poden comunicar-se sense cap problema i estan molt més segurs.

—Pertànyer a una associació facilita les coses per a un immigrant?

—Sí, molt. Estudiar, treballar, ser immigrant, està sol, sense suport familiar, és dur. Formar part d'una associació ajuda. Però l'AEJGE vol ser una associació més, no tan sols una associació d'immigrants, sinó una associació de joves com n'hi ha tantes aquí.

—Creus que la societat catalana reacciona bé davant l'augment de la immigració?

—Una cosa és la reacció dels polítics, que crec que no és bona. Tinc clar que la política del govern espanyol és racista i gens realista. Per a mi és un racisme institucional. La immigració no es pot regular, només el mercat de treball ho pot fer. Mentre aquí hi hagi feina, la gent vindrà. L'altra és la reacció de la societat: entenc que aquí no hi ha cultura, tradició, de convivència amb gent amb pautes culturals diferents. La transformació social que comporta la immigració necessitarà temps, però crec que d'aquí a deu o quinze anys, ja no s'impedirà a ningú entrar a una discoteca perquè és negre...

—Creus que es fa tot el que cal?

—Ja se n'estan fent, de coses, però penso que se n'haurien de fer més, destinar més recursos. I s'hauria de fomentar la participació dels immigrants en la societat civil. He participat en trobades internacionals, i a fora sempre s'estranyen de la poca representació que tenen els immigrants a les entitats, les comissions, les institucions... Això no és normal i s'hauria d'estudiar perquè passa.

—Quina valoració fas de la teva experiència a Catalunya?

—Personalment, estic molt content. No he tingut mai problemes. Alguna vegada m'han dit alguna cosa pel carrer, però passo bastant d'aquestes coses. Per alguns d'aquí sempre seré africà, i per alguna gent de la meua comunitat, de negre només en tinc el color de la pell. Creuen que m'he occidentalitzat massa.

—Com està la situació a Guinea?

—Des del 1995 Guinea Equatorial és un gran productor de petroli. Hi ha molts diners i molts interessos creats, però a nivell social no es fa res. Jo ara fa temps que no hi vaig, però sé que tota aquesta situació és un desastre. Estan arribant un munt d'empreses nord-americanes per fer negoci i sembla que ara el senyor Aznar també vol la seva part del pastís. 🙌

Per a més informació sobre l'AEJGE:
C. Assaonadors, 26, bxos. 08003 Barcelona
Tel: 93 268 41 75 - www.aejge.org
info@aejge.org

■ Acció social i educativa

Experiència d'acollida a una escola del Raval

Carles Casanovas

El CEIP Collaso i Gil està situat al cor del Raval de Barcelona, al carrer Sant Pau, en un districte, Ciutat Vella, on el nombre d'immigrats de totes les nacionalitats conforma el 36% del total de la població. L'escola ha anat acumulant experiències i reflexions des

de 1985 sobre la incorporació de l'alumnat d'origen estranger en el centre. *Acollir* és una paraula clau en els recursos que el centre ha planificat per donar resposta als reptes educatius que es plantegen en una escola on més del 75% dels alumnes són d'origen estranger.

Darrerament, és fàcil sentir entre el professorat frases que solen reflectir l'angoixa i el desconcert que produeixen la incorporació constant d'alumnat d'origen estranger, la mobilitat, la saturació de les aules... Aquesta situació també es va esdevenir al CEIP Collaso i Gil, escola situada al barri del Raval de Barcelona, però va començar l'any 1985, quan van arribar els primers alumnes d'origen estranger. D'aquí que el temps i la reflexió hagin ajudat a potenciar altres sentiments, tal vegada més positius, que permeten relativitzar els anteriors.

En aquests moments, més del 75% de l'alumnat és d'origen estranger, de 27 països diferents i amb 18 llengües d'origen familiar. El català representa menys de l'1%, de manera que hi ha una presència majoritària de la llengua castellana, que es correspon amb un entorn social extremadament castellanitzat, per bé que cada col·lectiu conserva la seva llengua d'origen.

És un fet quotidià el flux constant d'alumnes, uns arribats recentment i altres que causen baixa, normalment per canvi de domicili. Durant el primer trimestre del curs 2003-2004, s'han produït 94 altes i 62 baixes.

És aleshores quan podem afirmar que l'ús de la paraula *diversitat* s'ha d'entendre, a la nostra escola, en el sentit més intens i general del terme. Per aquest motiu, és imprescindible un treball d'organització que ens permeti donar cabuda a les necessitats que genera un teixit tan ampli i diversificat. En aquests moments, es treballa des de tres perspectives diferents, però que estan totes interrelacionades:

Pla d'Acollida

Està dissenyat per donar la benvinguda a l'alumne nouvingut, vingui d'on vingui, perquè se senti acollit en un moment de grans canvis en la seva vida (una nova cultura, llengua i ensenyament diferents, separació o retrobament amb la família...). Està concebut amb una triple finalitat: atenció a les famílies, atenció a

l'alumnat i instrument de treball que faciliti la tasca pedagògica del professorat.

En aquest sentit, es va crear la figura del referent d'acollida, que fa de vincle entre l'escola i les famílies. El seu paper gira entorn de la necessitat de donar-los suport en tots els aspectes que a través de les entrevistes es poden arribar a copsar. En aquest sentit, s'ha dissenyat una guia de recursos que abasta un ampli ventall de possibilitats (ajuts de menjador, sanitat, assessorament jurídic, grups d'ajut a la dona, roba, menjar, casals...). Des d'aquesta perspectiva, un dels objectius que ens marquem és que es possibiliti una més gran vinculació de les famílies amb l'escola; és impor-

**Hi ha 27 països
i 18 llengües diferents.
El català representa
menys de l'1% del total**

tant tenir en compte que la visió de l'educació que tenen els diferents col·lectius és en molts casos molt diferenciada de la nostra tradició educativa. En la mateixa línia, es va crear fa uns quants anys una escola de mares, en horari lectiu, on es desenvolupen activitats com higiene i alimentació, català i educació física.

Aula d'Acollida

Creiem que és essencial que quan un/a alumne/a arriba a l'escola formi part d'un grup-classe que li permeti reconèixer-se com a membre d'un nou entorn. Però hem de ser rotunds en afirmar que es fa difícil atendre d'una manera individualitzada les seves necessitats d'aprenentatge comunicatiu quan hi ha tanta diversitat.

L'alumnat nouvingut té molta necessitat d'interaccionar amb l'entorn i, a més, la seva actitud sol ser extremadament positiva. Tot el seu bagatge lingüístic es posa al servei de l'aprenentatge d'una nova llengua i aquest serà l'instrument bàsic que té per poder comunicar-se i adquirir nous coneixements.

De tota manera, la finalitat última de l'aula d'acollida no és l'aprenentatge exclusiu d'una nova llengua, sinó l'adquisició de competències comunicatives globals que s'assoliran a través de l'ús social d'aquesta llengua.

Aprenentatge lingüístic en tasques

Es va veure necessari la creació d'un espai on es treballés per un cantó les mancances afectives de l'alumnat i l'ús social de la llengua. S'ha dissenyat un taller d'expressió corporal i un altre de plàstica, on es planteja que els/les alumnes puguin compartir experiències, incrementar l'ús del català i plantejar un context d'acció, de cooperació, de confrontació i de llenguatge. S'ensenya el català en situacions que comportin el desenvolupament de tasques de treball que han de dur a terme els alumnes. Aquesta metodologia suposa l'ús de la llengua en situacions de comunicació real, amb una intenció i un context definits, de manera que l'aprenent es concentri en el significat d'allò que vol comunicar.

Conclusió

En aquest article hem volgut explicar una part dels recursos que, aquests darrers anys, hem planificat a l'escola per poder donar resposta als reptes que se'ns plantejaven. Ens agradaria acabar ressaltant dues idees essencials:

- L'acollida concerneix tota la comunitat escolar.
- Cal que sigui un procés d'aprenentatge constant, obert a la reflexió i els canvis, ja que les necessitats canvien amb l'arribada de nou alumnat.

Carles Casanovas és referent d'acollida al CEIP Collaso i Gil

reunions, trobades, congressos, cursos, activitats...!

>> Consulteu preus especials

**la XARXA D'ALBERGS
DE CATALUNYA**
al teu servei!



- | | |
|--|---|
| 12 L'ESCALA
Frigueras | 27 BERRA
Itega |
| 13 L'ESPLUGA DE FRANCOLI
Jaume I | 28 BARCELONA
Barcelonès |
| 14 LLEIDA
Sant Anastasi | 29 TIANA
La Conreria |
| 15 MARESA
El Camé | 30 GUÀRDIA DE TREMP
Montec Mur |
| 16 NÚRIA
Pla de l'Àliga | 31 AVINYÓ
La Roca |
| 17 GILOT
Torre Malagrida | 32 LA POBLA DE LILLET
La Sala |
| 18 PLANDIES
Pere Figuera | 33 TALAMANCA
Llar Talamanca |
| 19 PORTAQUIL DEL DELTA
L'Encanyissada | 34 L'IBRA
Anna Maria Jané |
| 20 TÀRRAGA
Ca n'Aleix | 35 SANT FELI DE PALEROLS
Mas Coll de Vall |
| 21 VIC
Canonge Collot | 36 SANT FOST DE CAMPSENTELLES
Mas Puig-Canyadell |
| 22 L'EC
Matacabells | 37 ÀGER
Ager |
| 23 SALADÚ
Era Garanz | 38 CANTIRIBONÍS
Santa Maria del Roureda |
| 24 BANYOLES
Banyoles | 39 BARCELONA
Pere Jarres |
| 25 NAVES
Necima de la Selva | 40 MIRA LA NOVA
Mas de la Corona |
| 26 CASTELLBELL I EL VILAR
Viladom de Baix | |
| 5 COMA RUGA
Santa Maria del Mar | |
| 6 DEIETRE
Mossen Antoni Batlle | |
| 7 EL MANDRI
M. Dñs de les Naus | |
| 8 GIRONA
Canvi de Girons | |
| 9 LA MOLINA
M. Dñs de les Naus | |
| 10 LA SEU D'URGELL
La Valia | |
| 11 | |
| 1 | |
| 2 | |
| 3 | |
| 4 | |
| 11 | |
| 12 | |
| 13 | |
| 14 | |
| 15 | |
| 16 | |
| 17 | |
| 18 | |
| 19 | |
| 20 | |
| 21 | |
| 22 | |
| 23 | |
| 24 | |
| 25 | |
| 26 | |
| 27 | |
| 28 | |
| 29 | |
| 30 | |
| 31 | |
| 32 | |
| 33 | |
| 34 | |
| 35 | |
| 36 | |
| 37 | |
| 38 | |
| 39 | |
| 40 | |

■ Acció social i educativa

Amb RAI ... rai



RAI, Recursos d'Animació Intercultural, és una entitat situada al carrer Carders, a Santa Caterina, una zona força degradada entre el Born i el barri de Sant Pere de Ciutat Vella, en un casalot que comparteix amb una antiga entitat del barri. A RAI hi ha diferents seccions, entre les quals la secció jove, des de la qual es fan intercanvis juvenils, camps de treball, activitats d'oci juvenil, informàtica i tot el que els joves que hi participen es proposen de fer. La majoria són joves del barri, fills d'immigrants, que troben a RAI un espai acollidor per conèixer gent i fer activitats que els interessa.

Què fan els joves del nostre barri, Ciutat Vella, quan surten de l'escola o de treballar?

Doncs, no tots es queden a casa mirant la tele o passegen sense res a fer pels carrers de la ciutat. Alguns joves d'aquí i nous dediquen el seu temps lliure a aprendre a tocar en un grup de batucada, a caminar amb xanques o fins i tot aprenen i milloren el seu català. Aquestes són algunes de les activitats que els joves de RAI organitzen i gestionen per a ells i per a tots els nois i noies del barri que hi vulguin participar.

El projecte de Joves de RAI va sorgir el 1996 a través d'un grup que va organitzar un equip de futbol. De mica en mica es va anar formant un grup més unit que va aprendre a autogestionar el seu temps lliure tot fent activitats ben diverses. Aquest estiu, per exemple, uns quants joves del barri ens n'hem anat a Sicília en un intercanvi amb una altra associació per treballar les cultures i els valors comuns a la Mediterrània a través del teatre. Aquesta Setmana Santa, un grup de nois i noies ens n'anem a Dinamarca per fer activitats amb els joves danesos i treballar la igualtat d'oportunitats i la consciència europea.

Però a més d'aquestes activitats extraordinàries, els joves tenen la seva pròpia sala dins del local de RAI, amb ordinadors, futbolín, ping-pong i jocs de taula i ells mateixos s'organitzen en torns per mantenir-la i ordenar-la.

L'any 2003, el projecte s'orientava cap a l'animació de carrer i aquest any, sense oblidar tot el que hem après, treballarem més les noves tecnologies i els recursos que internet i la fotografia digital ens ofereixen per treballar i expressar les nostres idees. Si la iniciativa juvenil és aprovada per la Unió Europea, l'objectiu final serà realitzar un curtmetratge sobre la identitat canviant del barri.

El grup ha anat creixent i els joves s'han unit cada vegada més i s'han anat integrant dins del projecte comú de RAI de tal manera que

són una part bàsica de l'existència de l'associació. I la idea és que nosaltres mateixos, els joves, ens ajudem entre nosaltres i ens adonem que podem participar i ajudar a transformar i millorar la societat en què vivim.

Des del grup de joves de RAI donem la possibilitat de fer tallers de batucada (percussió de carrer) en altres centres educatius, com ara casals de joves, instituts de secundària, centres cívics... És una altra forma de poder autogestionar, en part, el propi projecte de dinamització juvenil.

Actualment, però, tenim problemes per trobar un espai per assajar amb la percussió. Ho fèiem al parc de la Ciutadella, però l'Ajuntament, "que tant recolza la música i el jovent", ens ho prohibeix sense donar cap alternativa vàlida i gratuïta dins del districte de Ciutat Vella. No hi ha bucs d'assaig ni espais



gestionats per joves, i els joves no tenen recursos per a llogar cap espai. Seguirem insistint i trobant alternatives, per un sol motiu: tocar i disfrutar. 🖐️

Equip educatiu del projecte de dinamització juvenil del Casc Antic

rai art

A Rai-Art, al carrer Carders de Barcelona s'hi pot veure i fer teatre, mirar una pel·lícula, aprendre la capoeira o la dansa dels sentits, pujar a un trapezi, fer ioga, exposar obres, navegar gratuïtament per internet o senzillament

prendre un cafè tot admirant el local, que conserva vagues reminiscències de l'última mà de pintura que se li va donar. Rai-Art és una de les seccions de RAI i un espai de trobada per als veïns del barri, amb una programació cultural alternativa a l'abast de qualsevol persona que no té els mitjans necessaris per a accedir a determinades activitats com anar al teatre o al cinema. I també és un espai de trobada per a artistes locals i internacionals, que poden exposar les seves obres o realitzar els seus treballs creatius i educatius.

A Rai-Art s'hi mou gent de totes les cultures i condicions, que tenen en comú el desig de comunicar-se mitjançant l'art, un bon llenguatge per fer-ho. Per als prop de 300 socis de l'entitat és una eina per millorar el barri i per promoure la convivència entre la gent d'origens i costums diferents que viuen a Ciutat Vella.

■ Infància

Badia, la ciutat dels infants

Salvador Avia

L'Ajuntament de Badia del Vallès va crear al juny de 2003 una regidoria d'infància. Una de les primeres accions que va engegar va ser iniciar el disseny i la creació d'un programa interdepartamental de la infància anomenat "La ciutat dels infants" amb la intenció de tenir en compte la condició dels infants com a ciutadans amb plena capacitat d'opinió i expressió.

D'acord amb aquest programa, el primer pas és crear i reglamentar un Consell dels Infants com a mecanisme estable per a la seva participació municipal. El mes de maig d'enguany aquest consell tindrà la seva primera reunió.

Per què la creació d'un Consell dels Infants?

Els nens i les nenes no voten, i s'acostuma a qualificar-los de futurs ciutadans, com si ara no ho fossin; els adults ens hem acostumat a creure que representem els seus interessos. El més habitual, però, és que malgrat que els infants són una part important de la població, les ciutats els oblidem, i Badia del Vallès, per desgràcia, no n'és pas una excepció.

La nostra ciutat es va dissenyar fins i tot abans que hi arribessin els primers ciutadans; després s'ha anat construint per cobrir els serveis necessaris que mancaven, i ara hi ha el repte d'assegurar un disseny que asseguri els recursos econòmics adients per a la seva pervivència com a ciutat. Amb tot, sempre ens hem oblidat dels infants, un segment de la població feble perquè no disposa de protagonisme actiu en l'activitat productiva i juga bàsicament el rol del consum en la roda de l'economia i en altres sectors.

Se'ns diu a més que els infants no tenen prou intel·ligència encara per conèixer el seu entorn, ni estudis per imaginar solucions als seus problemes, que no tenen capacitat organitzativa per qüestionar el seu hàbitat, ni la majoria d'edat per opinar ni influir políticament en les decisions que "fan" la ciutat. I no obstant això, són ciutadans i ciutadanes de ple dret. Tenen fins i tot una Carta Universal de Drets que els protegeix i els assegura la identitat i els mínims serveis de benestar, educació i atenció sanitària.

La realitat urbanística de Badia del Vallès no és ni de bon tros tan agressiva amb les criatures com en altres ciutats, però tot i així,

l'infant es troba en un hàbitat d'adults, amb ritmes d'adults, amb respostes a necessitats d'adults.

Creiem que cal començar a repensar la ciutat i que per fer-ho necessitem que la infància tingui el protagonisme que es mereix. Construir una ciutat també per als nens i les nenes exigeix atendre d'una manera interdisciplinària, transversal, les veritables necessitats que l'infant experimenta en la seva relació diària amb l'entorn urbà.

Aquesta transversalitat de polítiques a favor de la infància fa pràcticament impossible un llistat nominal d'actuacions. No tot és materialitzable en obra urbana, ni tampoc en serveis urbans. La delicadesa amb què cal tractar, per exemple, l'espai lliure considerant-hi la presència de l'infant, implica el disseny diferenciat i intencionat expressament de les formes presents en aquest espai, de l'ús dels

«No hem de protegir els infants, els hem de dotar d'armes, és a dir, d'instruments, d'habilitats i d'autonomia». Francesco Tonucci

materials que el conformen, de la disponibilitat dels elements que s'hi instal·len, etc., i la relació d'aquest espai amb la seguretat, amb l'aprenentatge i la descoberta, amb el joc, amb la capacitat socialitzadora de l'ús mateix de l'espai...

Volem construir una ciutat en què els infants tinguin el protagonisme que es mereixen i que prioritzin els aspectes essencials de la infància: la salut i l'educació, però també els aspectes socials de la infància: la mobilitat, la socialització, el joc i la participació cívica.

A Badia del Vallès cal començar a donar valor i importància a la veu dels infants i concretar d'una manera visible la seva consideració de ciutadans amb plena capacitat d'opinió i expressió. Cal crear un mecanisme vàlid i es-



Francesco Tonucci és un reconegut psicopedagog de l'Institut de Psicologia del Consell Nacional d'Investigació de Roma. L'any 1997 va publicar *La Città di bambini*, en què l'autor proposa repensar la societat tenint en compte les necessitats, les demandes i les propostes dels infants, canalitzades principalment a través del Consell dels Infants.

L'ideari de Tonucci s'ha aplicat en unes quantes ciutats, a més de Fanno, el poble natal de l'autor: Modena, Pistoia, Roma, Buenos Aires, Rosario, Pamplona.... A Catalunya la Diputació de Barcelona coordina des del 1997 la posada en marxa d'aquest projecte a Granollers, Súria, Navarres, Sant Feliu del Llobregat, Rubí, Viladecans, el Prat i Cardedeu, i poblacions com Reus o Badia l'han incorporat en les seves polítiques municipals.

table de participació dels infants i de comunicació amb els càrrecs electes de la ciutat, fer possible una reflexió dels infants sobre Badia del Vallès, facilitar-los els mecanismes perquè les seves propostes i idees puguin incorporar-se als plans d'actuació de la ciutat, promoure a totes les escoles i al seu alumnat l'aprenentatge dels mecanismes de representació i participació democràtica, que seran essencials de forma permanent en la seva formació com a ciutadans i ciutadanes.

Cal donar veu als nens i les nenes. Cal escol-

lar les seves queixes, les seves propostes. Cal elaborar projectes locals i urbanístics tenint present els interessos dels infants, fer-los partícips en el disseny de la seva ciutat. A partir d'aquí, veurem com es converteix en prioritari restar espais al vehicle privat perquè el guanyin vianants i bicicletes, com adoptem mesures que permetin als nens i nenes anar a peu a l'escola, com humanitzem la nostra ciutat. Fent-ho, avançaríem cap a una autèntica sostenibilitat ja que, com afirma el pedagog Francesco Tonucci, el millor indicador mediambiental d'una ciutat són els infants. 🙌

Salvador Avia és tècnic d'infància a l'Ajuntament de Badia del Vallès

■ Cooperació

Habitants del «Pajarito Azul», alumnes del «Melania Morales»

Ana Trujillo

Experiència de treball en centres d'educació especial de Managua

A Nicaragua hi ha 24 escoles públiques d'educació especial dedicades a la formació acadèmica de poc més de 4.500 nens i joves amb discapacitats físiques i psíquiques. A més de les escoles hi ha les llars de protecció. El setembre passat, la col·laboració amb les directores i educadores de dues d'aquestes institucions ubicades a Managua, el

Melania Morales i el Pajarito Azul, em va permetre conèixer de prop, entre altres aspectes, el seu potencial humà, el seu funcionament, la seva organització o com administrar uns cèntims que s'havien quedat insuficients després de la retallada d'un 20% que el govern nicaragüenc va aplicar als pressupostos del 2003.

Encara que viatgi sola, ho faig en representació d'una ONG, el Comitè Óscar Romero (COR) de Barcelona, una organització creada el 1983 amb una filosofia de treball que aposta fermament pels pobles i les persones que lluiten per la seva dignitat, la seva cultura i el seu alliberament. La seva acció va dirigida a l'ésser humà, als més empobrits i als exclosos. Viatjar per Llatino-amèrica en representació del COR és una targeta que m'obre les portes i, a vegades, encara que la gent amb qui contacto no hagi sentit a parlar del Comitè, el fet de dir el nom de l'arquebisbe assassinat que dona nom a l'entitat és prou garantia per col·laborar amb nosaltres. En parlo amb respecte, no pas amb presumpció, perquè sóc conscient que no podem abusar del mite que totes les ONG són solidàries i fan coses bones.

No es veuen pels carrers

Des de Barcelona vaig contactar amb les directores del Melania Morales i el Pajarito Azul, Rosario García i Sandra Aguirre respectivament. Tenia interès per conèixer el funcionament, les fonts de finançament, els recursos humans i materials i els mètodes didàctics i sanitaris que s'aplicaven en aquests dos centres d'educació especial. El setembre del 2002, quan vaig anar a Nicaragua per treballar com a infermera en un centre d'atenció primària, em va sobtar descobrir que moltes persones joves amb discapacitats mentals no anessin a una escola i que habitualment no es veïessin pels carrers.

Les estadístiques del Ministerio de Salud de Nicaragua (MINSa) afirmen que el 12% de la població nicaragüenca pateix algun tipus de discapacitat. És a dir, unes 600.000 persones, menys de la meitat de les quals són menors de divuit anys. El Ministerio de Educación, Cultura y Deportes (MECD) té escolaritzats uns 4.645 nens amb discapacitats, xifra que representa menys del 2% d'aquest grup de joves.

L'únic centre públic de Managua que imparteix educació escolar primària i secundària a aquestes persones és el Centro de Educación Especial Melania Morales, que acull uns 750 nens i joves amb diversos tipus de discapacitats físiques i psíquiques: deficiència visual i ceguesa, sordesa-mudesa, retard mental i autisme. El finançament que reben del MECD serveix per pagar els sous dels 79 professors i promotors, personal administratiu i de se-

guretat. Altres tipus de finançament provenen de petites quotes voluntàries que assignen els pares, però això no és suficient.

Els alumnes sords del Melania que van acabar els estudis primaris al novembre, es van trobar que no podien continuar la seva formació al febrer perquè, d'una banda, hi manquen professors especialitzats i, d'una altra, la Dirección de Educación Especial del MECD no s'havia decidit a invertir en l'adaptació d'aules per tal que aquests estudiants sords puguin cursar la secundària. El ministeri no escolta les reivindicacions d'aquests nois que desitgen seguir estudiant malgrat les limitacions auditives.

Denúncia dels problemes

Al Melania, la meua tasca com a cooperant va ser principalment d'observadora. No va ser així a l'altre centre que es troba als afores de la ciutat, el Hogar de Protección Pajarito Azul, on vaig poder exercir com a infermera voluntària amb nens i nenes amb paràlisi cerebral. Aquest centre va néixer el 1994 amb la finalitat d'atendre tots aquells nens amb discapacitat en situació de risc, maltractament i abandonament. Hi ha prop de 100 nens i joves d'edats compreses entre els dies de vida fins als quaranta anys, amb deficiències físiques, psíquiques, motores i paràlisi, circumstàncies que els resta autonomia i que els fa dependre del personal del centre per moure's, vestir-se, fer-se la higiene, menjar o comunicar-se. Tots hi viuen permanentment, perquè no hi ha una mare o un tutor que en respongui.

La missió del centre consisteix a fer que aquests joves adquireixin el màxim d'inde-

pendència personal, mobilitat i integració social possibles mitjançant el procés de rehabilitació integral implementat per les trenta educadores de què disposa el centre, que té fins a un total de 65 empleats. Arlen Guevara hi exerceix com a treballadora social dos dies a la setmana amb una jornada intensiva de 24 hores. Arlen serà un referent per a mi per la seva experiència i la seva serenitat, i perquè em va facilitar el desenvolupament de la meua tasca.

Tanmateix, no era just que jo estigués com a infermera voluntària mentre tot el personal començava a patir les conseqüències del retallament pressupostari que havia aprovat el Ministerio de la Familia uns mesos abans. Ni el Pajarito Azul ni els cooperants érem responsables d'aquesta decisió governamental que significava el 20% de la subvenció financera que rep anualment aquest centre. Parlem de 13.000 dòlars americans que haurien servit per reparar les goteres del sostre. El deteriorament de la infraestructura del centre és un reflex de les dificultats econòmiques que pateixen. Només en tractaments anticonvulsions i neurològic gasten cada mes uns 2.700 dòlars i en alimentació, uns 9.000 dòlars. Cada vegada se'ls fa més difícil suportar un deute de 45.000 dòlars i si el Ministeri no restitueix aviat els fons, es veuran obligats a tancar el centre.

El que puc fer com a cooperant d'una ONG és denunciar aquestes injustícies per incompliment de les lleis constitucionals i parlar pels que no poden fer-ho. En una notícia publicada a la xarxa el passat mes de febrer es podia llegir que una multinacional elèctrica i l'esposa del president Enrique Bolaños van fer entrega d'un donatiu al Pajarito Azul consistent en sis lliteres, tres llits unipersonals i 900 dòlars en aliments. Aquesta no és la solució; la solució està en la sostenibilitat a través d'un millor programa integral per als discapacitats, d'un millor treball interinstitucional i de l'aplicació d'uns criteris més socials a l'hora de revisar els pressupostos. 🙌

Ana Trujillo és infermera i periodista

**Només en tractaments
neurològics gasten uns
2.700 dòlars al mes,
en alimentació, uns 9.000
dòlars. Cada vegada se'ls fa
més difícil suportar un deute
promogut pel mateix govern**

Comitè Óscar Romero de Barcelona
Pg. Fabra i Puig, 260, 2n, 2a. 08016 Barcelona
Tel.: 93 349 88 03. cor-bcn@teleline.es

■ Caterina Mieras, consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya

“Farem tot el possible per apostar pels joves creadors”

—Quines són les paraules claus del seu programa per aquesta legislatura?

—Una de les paraules que més m'agrada és **complicitat**. Crec que aquesta paraula defineix molt bé alguns dels objectius que em plantejo per a aquests pròxims quatre anys i que ha de caracteritzar les relacions entre la Generalitat i les diferents administracions locals. És per això que tinc un especial interès a visitar el territori i assabentar-me de primera mà de les seves necessitats. El Consell de la Cultura i de les Arts, que ha de ser un òrgan assessor i de participació dels diferents sectors de la cultura catalana, suposarà, en aquest sentit, un avanç important.

—Ha promès duplicar el pressupost de Cultura en quatre anys. Que això es compleixi depèn de la consecució d'un nou estatut i d'un nou finançament?

—Tenir un millor model de finançament, evidentment, facilitarà molt el complement del programa cultural del govern catalanista i d'esquerres, però, sigui com sigui, entre els acords del Govern s'inclou el de duplicar el pressupost del Departament, i aquest és un compromís ferm. Fins ara, els governs de CiU només havien dedicat l'1% del pressupost a Cultura. En aquests moments tenim un pressupost prorrogat, amb tot el que això comporta, però la promesa de duplicar el pressupost del Departament és un objectiu prioritari que ha de ser una realitat al final d'aquesta legislatura.

—Pensa plantejar la desaparició del Ministeri de Cultura a favor d'un ministeri de les cultures?

—En la concepció de l'Espanya plural i diversa que volem té molt sentit un ministeri de les cultures que sigui present en les iniciatives d'interès del país a tota la geografia, amb una visió d'Espanya pluricultural i plurilingüística.

—Alguns diuen que la cultura catalana no és competitiva, que els diferents sectors que la conformen han perdut pes, força, prestigi, dinamisme. És així?

—Amb plantejaments pessimistes no anem enlloc, però sí que li puc dir que des del De-

La paraula complicitat defineix molt bé alguns dels objectius que em plantejo per a aquests pròxims quatre anys

partament farem tot el possible per apostar pels joves creadors, que són els que garantiran el futur de la cultura al nostre país. Com més gran sigui el ventall, més possibilitats de reeixir tindrà la nostra pedrera cultural en la seva cerca de l'excel·lència. En aquest sentit, dintre dels acords del Govern catalanista i d'esquerres es troba el d'apostar d'una manera decidida per la creació i la innovació cultural i, en especial, els nous creadors.

—En una entrevista recent deia que s'ha de superar la identificació entre cultura i llengua, que s'ha de socialitzar la cultura. Què vol dir?

—La cultura no és només llengua, és molt més que això. La cultura catalana abasta des de les seves tradicions centenàries fins a la nominació de *Balseros* als Oscars d'enguany. És evident, però, que hem de desenvolupar una política lingüística més acurada que fins ara, tot i que no vull estendre'm en aquest tema, perquè, com bé sap, depèn en aquests moments del Departament.

La cultura no és només llengua, és molt més que això. Però puc assegurar que garantirem una discriminació positiva envers el català

ment de la Presidència. Tanmateix, li puc assegurar que des d'aquest Departament garantirem una discriminació positiva envers la llengua catalana, que és el que ens distingeix i el que conforma l'eix vertebrador de la nostra identitat. A més, hem de convertir-la en la d'acollida als nous que, ara per ara, encara s'integren en castellà. L'objectiu, segur que no se li escapa a ningú, és prou ambiciós ja que es calcula que a Catalunya ara mateix es parlen més de 100 idiomes.

—Quina importància es dona al moviment associatiu cultural, especialment al sector de la cultura popular, en el seu programa de govern?

—Des del Departament promourem les eines que siguin necessàries per facilitar la participació de totes les associacions de l'àmbit de la cultura popular i tradicional per dotar aquest sector d'una més gran autonomia de gestió. Som conscients que la cultura popular és la més arrelada alhora que la més propera a la majoria de la gent i per això mateix ha d'ocupar el lloc que li correspon. Estem treballant perquè així sigui.

—Els professionals del teatre i l'espectacle per a tots els públics afirmen que són menystinguts per les administracions públiques i reclamen un suport que es correspongui amb la seva importància (de producció, públic, qualitat, etc.)? Està disposada a donar-los aquest suport?

—Com vostè sap, he arribat al Departament després de vuit anys al capdavant de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Badalona i si d'alguna cosa estic satisfeta és de la recuperació del Teatre Zorilla com a equipament municipal. Per tant, aquesta problemàtica em toca molt de prop. Tingui per segur que no és intenció de la Conselleria menysprear cap sector i molt menys un de tant determinant. En conseqüència, donarem tot el suport que calgui, tant des de la Direcció General de Promoció i Cooperació com des de l'Institut Català de les Indústries Culturals, que disposa d'una àrea específica per donar suport a projectes concrets dels diferents àmbits.

Tenir un millor model de finançament, evidentment, facilitarà molt el complement del programa cultural del govern catalanista i d'esquerres

—Un dels sectors que no aconsegueix aixecar el cap és la dansa. Hi ha alguna mesura prevista?

—El sector ha elaborat un informe sobre l'estat de la qüestió de la dansa que identifica molt clarament els punts febles i la seva potencialitat. Tenim en compte les seves consideracions i ja hem començat a parlar-ne.

—El sector de la música tradicional dels Països Catalans va publicar al gener un manifest en el qual es demana suport i reconeixement per a la música catalana. Quina és la seva posició?

—El manifest dibuixa una bona situació del sector i una certa preocupació pel patrimoni històric musical. Ho tindrem en consideració.

—Quin paper ha de fer la cultura en una societat que canvia ràpidament, sobretot sota els efectes de la nova immigració i les noves tecnologies?

—Com ja hem començat dient abans, la cultura té un paper integrador en l'acollida dels nous immigrants, que cal promoure i recolzar. En aquest sentit, les associacions i entitats vinculades al món de la cultura popular fan una tasca molt important a l'hora d'acollir els nous, basada en el respecte a la diversitat. Pel que fa a les noves tecnologies, són una eina que ha facilitat una transformació sense precedents en l'accés a la cultura i en la seva producció, però cal assegurar que no esdevinguin un instrument de discriminació social. 🙌

Lluïsa Celades



Fotografia: Departament de Cultura

«La promesa de duplicar el pressupost del Departament és un objectiu prioritari»

Caterina Mieras i Barceló és la primera dona que accedeix a la conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Nascuda fa quaranta-set anys a Sant Joan, Mallorca, es va llicenciar en Medicina i Cirurgia a la Universitat de Barcelona i ha exercit la seva especialitat, dermatologia i venereologia, en diferents centres hospitalaris de Barcelona. Forma part des del 1991 del comitè d'experts en dermatologia del Col·legi de Metges de Barcelona. La Federació de Dones Progressistes li va concedir el premi Dona Progressista 1994 per la seva tasca científica i social en el camp de la sida.

En el camp social i polític, el 1967 Caterina Mieras va participar a la creació del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona, fet pel qual va ser suspesa de dret de matrícula durant dos anys. Militant del PSUC del 1975 a 1979, el 1980 va ingressar al PSC i ha estat diputada al Parlament des del 1999. A partir de 1995 va ser regidora a l'Ajuntament de Badalona, on s'ha fet càrrec fins al 1999 de l'àrea de Cultura, Joventut i Esports i, del 1999 al 2003, de la regidoria de Cultura, Joventut i Solidaritat i Cooperació, etapa en què va impulsar la reforma del Museu de Badalona i el Teatre Zorrilla de la població.

■ Teià,

ARTIJOC I GRAMC, del voluntariat al cooperativisme

Des dels anys vuitanta Teià, una petita població del Maresme de 5.700 habitants, té una comunitat d'immigrants, la majoria gambians, d'unes cent persones aproximadament. Gràcies a la feina conjunta de les associacions de la zona, i més concretament del GRAMC, Grup de Recerca i Actuació sobre Minories Culturals i Treballadors Estrangers, de l'Ajuntament, les escoles i els serveis socials, aquesta comunitat s'ha anat integrant a la vida de Teià sense majors problemes.

El GRAMC i el gran nombre de voluntaris que s'han adherit a la seva tasca a Teià, en són en gran part responsables. Mima Sant, voluntària de l'entitat, considera que l'experiència que es du a terme en aquesta petita població des de fa dotze anys és exportable a altres poblacions.

Les activitats del GRAMC per donar suport als immigrants que s'han instal·lat al poble, i que gaudeixen d'una gran col·laboració per part de moltes entitats de la població, especialment de l'escola El Cim, abasten diversos àmbits. L'acollida i la sensibilització en són dues de principals, que es materialitzen amb l'acompanyament i l'assessorament dels nous vinguts -els voluntaris del GRAMC fan de pont entre els immigrants i l'escola, l'Ajuntament, els serveis socials, etc.- i amb activitats culturals per fomentar la relació entre els habitants de Teià i el coneixement molt especialment de la cultura africana. El suport per lluitar contra el fracàs escolar també és una línia molt important de treball, ja que la feina del GRAMC s'adreça molt especialment als fills dels immigrants. En aquest sentit, l'escola Karambu Kafo Be ("l'escola que és de tots", en mandinga) és una peça clau. S'hi fan classes de reforç escolar a una vintena d'infants i joves africans, però també d'alfabetització d'adults en català i en castellà per a prop de quinze homes i dones, i compta amb una aula d'informàtica. Fins aquest any, el GRAMC també gestionava la Ludoteca Tulundang, però aquesta experiència s'ha vist ara aturada per manca de mitjans i de suport. L'entitat d'altra banda també vetlla per la formació dels voluntaris, la immensa feina dels quals és totalment determinant en l'èxit de l'acció que du a terme el GRAMC a Teià, i du a terme projectes de cooperació amb poblacions africanes.

Quin model per a Catalunya?

Mima Sant és conscient que la relació de proximitat que caracteritza la vida de Teià facilita tota aquesta feina. A Teià tothom es coneix i a més no s'ha format cap gueto de població immigrada. No hi ha hagut cap conflicte de convivència tot i que Mima Sant considera que sí que existeix un racisme encobert, fins i tot inconscient, que es destapa remarquant la diferència i que els fills dels immigrants pateixen sovint. Aquests estan a cavall de dues cultures: una, la dels pares, que no coneixen gaire, i l'altra, la catalana, que no els reconeix com a catalans. Per Mima Sant, el fet que la gent s'hi adreci en castellà o s'estranyi del fet que parlin tan bé el català és una prova que sempre se'ls considera forasters. Segons ella i els seus companys del GRAMC, cal que els catalans entenguin que s'han d'adaptar als canvis de la societat, que s'



dues entitats per a la convivència

han d'integrar a un nou model social i que aquest nou model hauria de ser intercultural, de mestissatge, i no multicultural, en què els diferents col·lectius conviuen en un mateix espai però es mantenen separats i aïllats entre ells. Segons Mima Sant, la societat catalana ha de crear el seu propi model tenint en compte les seves característiques i basant-se en la seva tradició d'acollida i de barreja i no limitar-se a imitar-ne d'altres, com l'americà o el francès, que, en la seva opinió, no poden funcionar al nostre país. >>>

gramc

El Grup de Recerca i Actuació amb Minories Culturals i Treballadors Estrangers, GRAMC, va néixer a Girona. Treballa en el camp de la immigració, la interculturalitat i la lluita antiracista des del 1977.

La seva finalitat és promoure la solidaritat, el respecte mutu, la convivència i qualsevol altra actitud cívica positiva entre el grup cultural majoritari i les minories culturals que de manera temporal o permanent s'estableixin entre nosaltres. A la vegada, vetlla pel compliment de l'esperit i la lletra dels convenis internacionals o nacionals que protegeixen els drets i llibertats de les persones i dels grups socials i treballa per impulsar la millora dels continguts d'aquestes normatives.

El GRAMC, que té en aquests moments 12 assemblees locals, a Sant Feliu de Guíxols, Cassà de la Selva, Banyoles, Girona, Salt, Palafrugell, Platja d'Aro, Santa Coloma de Farnés, Llagostera, el Masnou, Teià i Alella, desenvolupa la seva tasca en els terrenys següents:

- l'acollida i la formació dels treballadors estrangers i de les seves famílies,
- l'educació per promoure actituds favorables a la solidaritat i la convivència multicultural, i l'eradicació del xovinisme en els membres de la comunitat acollidora.
- la formació específica i del reciclatge dels professionals que se n'ocupen.

Associació GRAMC

Plaça Lluís Companys, 12 - 17003 GIRONA

Telèfon 972 219 600 - Fax: 972 080 115

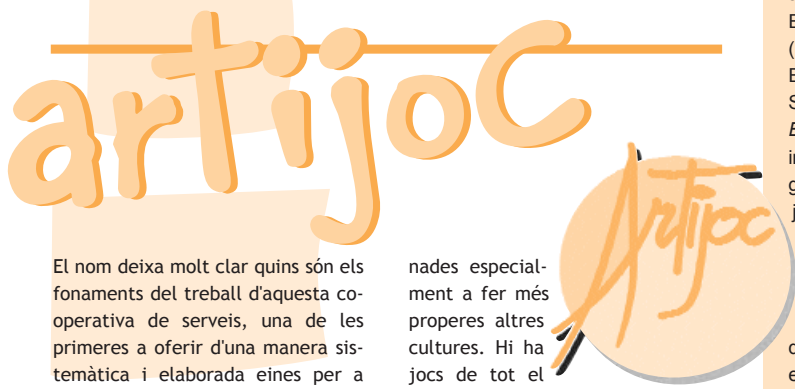
minories@gramc.org - www.gramc.org

Artijoc

>>> Voluntariat

Una de les característiques del GRAMC de Teià és la gran feina que hi fan els voluntaris. Són voluntaris de totes les edats i de tots els àmbits professionals, que ofereixen gratuïtament els seus coneixements i el seu temps lliure per tirar endavant el projecte. Són uns quaranta voluntaris que s'ocupen dels diversos projectes del GRAMC, des de l'escola, fins a les activitats de lleure passant per l'assessorament i els projectes de cooperació que l'entitat du a terme. Després de dotze anys d'experiència, però, Mima Sant

considera que l'Administració ha d'assumir moltes més responsabilitats en un gran nombre de temes, com l'acollida lingüística, l'alfabetització o l'habitatge. Segons la seva opinió, hi ha d'haver un augment considerable de recursos socials per afrontar amb imaginació i eficàcia el gran repte del segle XXI, les migracions i els canvis socioculturals que comporta. A Teià, els voluntaris del GRAMC són conscients que són irreversibles i que s'han d'afrontar de la millor manera possible, amb recursos i a partir de la integració, i no des de la por.



El nom deixa molt clar quins són els fonaments del treball d'aquesta cooperativa de serveis, una de les primeres a oferir d'una manera sistemàtica i elaborada eines per a l'educació intercultural, quan tot just se'n començava a parlar molt però encara no s'hi feia gran cosa.

Artijoc va néixer l'any 2001 a recer del GRAMC de Teià. La van crear quatre voluntàries d'aquesta entitat, Mima Sant, Núria Roque, Laia Savall i Mireia Riera. Està formada per un equip de professionals dels camps de l'educació i el treball social, la gestió cultural, les arts i la pedagogia. La seva feina s'especialitza en el joc, l'art i la interculturalitat i ofereix serveis a tot tipus d'entitats i organismes: escoles, ajuntament, ONG, empreses i associacions.

El treball a Teià amb la comunitat d'immigrants de la població, que hi és present des dels anys vuitanta, la majoria d'origen africà, va permetre a les creadores d'Artijoc adquirir una sòlida experiència respecte al treball educatiu en un entorn de diversitat cultural. A partir d'aquesta experiència i del seu clar compromís social, de solidaritat i de cooperació i a través d'Artijoc han anat elaborant un ampli ventall de propostes innovadores que passen per l'art i el joc, moltes desti-

nades especialment a fer més properes altres cultures. Hi ha jocs de tot el món i tallers que toquen una infinitat de temes, com la percussió, les joguines africanes, la construcció de cabanes bantus, les trenes africanes, el menjar gambià, els soralls de joc saharians, musiques i danses de tot el món...

Artijoc proposa molts altres serveis: tallers de manualitats de tota mena, tallers d'expressió corporal, de teatre social o de circ, xerrades i conferències d'especialistes, cursos de formació per a adults, disseny d'exposicions, activitats extraescolars, casals d'estiu, projectes de dinamització de barri, d'acollida d'infants d'origen estranger i de mediació cultural, un servei que Artijoc vol desenvolupar i incrementar durant els propers anys. Artijoc també ha creat fa poc una botiga a Barcelona de joguines didàctiques d'arreu del món per a grans i petits.

Totes aquestes activitats i tots els projectes d'Artijoc tenen la particularitat de tenir al darrere un projecte educatiu ben definit i coherent i que busca per damunt de tot refermar la convivència, l'educació per la pau, la solidaritat i la cooperació.

El mes del Drac

Artijoc proposa lluitar contra el racisme als instituts a partir d'un còmic

El mes del drac és el títol d'un còmic a partir del qual Artijoc ha desenvolupat un projecte educatiu de sensibilització contra el racisme i a favor dels drets humans i el diàleg intercultural. S'adreça a alumnes d'educació secundària i a entitats de lleure juvenil.

El còmic, escrit i dibuixat per Quim Bou, ha estat editat pel GRAMC (Grups de Recerca i Actuació sobre Minories Culturals i Treballadors Estrangers) amb la col·laboració del Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales i la col·laboració de l'Ajuntament de Girona.

El mes del Drac relata les aventures de Norian, el fill del rei d'un país imaginari, de Nelle, la seva germana, i dels mesotrolls, uns immigrants il·legals que malviuen en una societat injusta. El còmic planteja situacions perfectament identificables amb el que passa en les nostres societats i va acompanyat d'una guia didàctica i un CD interactiu perquè els mestres o els responsables de grups puguin desenvolupar activitats per treballar amb els joves.

Els mestres també poden beneficiar-se del suport dels educadors d'Artijoc. Aquests ofereixen la seva experiència com a educadors especialitzats per desenvolupar les propostes de la guia didàctica i han elaborat un seguit d'eines i d'activitats suplementàries per aprofundir en els temes tractats i enriquir el treball amb els joves.

Una d'aquestes activitats és una gimcana de dues hores, amb jocs dinàmics i proves de caire més reflexiu. Es tracta d'una activitat molt divertida que permet endinsar els adolescents d'una manera amena i didàctica en l'arrel de conflictes mundials, locals i personals. Artijoc també ofereix el Quiosc, una caseta portàtil on s'exposa el còmic i altres materials relacionats i on es fan jocs i activitats festives. Una altra proposta consisteix a endur-se els joves tres dies de colònies, tres dies dedicats a la interculturalitat i les relacions nord-sud, amb activitats lúdiques que giren entorn del còmic. Finalment, els joves també es poden endinsar en la xarxa i aprendre d'una manera lúdica a aprofitar-ne els recursos en el camp de la solidaritat.

Aquesta proposta d'Artijoc ha rebut el suport del Consell Comarcal del Maresme i s'està desenvolupant en diverses poblacions de la comarca, on la presència d'immigrants és una de les més importants del Principat.



Associació Catalana Síndrome X Fràgil

La síndrome X Fràgil és una gran desconeguda, tot i que és la principal forma hereditària de retard mental. Aquest desconeixement fa que, en rebre el diagnòstic d'un fill afectat, molts pares se sentin sols, desconcertats i desorientats. Totes les famílies que formen l'associació hem passat per aquests moments i hem tingut aquestes sensacions i aquests sentiments. És per això que un dels objectius bàsics de l'associació és oferir acollida i ajuda a les famílies afectades. D'aquesta manera es vol treballar per millorar la qualitat de vida de les persones a qui s'ha diagnosticat la síndrome, dels seus familiars i del seu entorn més proper, promovent i divulgant el coneixement de la síndrome en els àmbits medicosanitari, escolar i educatiu i en la societat en general. A la vegada, treballem per estimular i exigir les recerques científiques, mèdiques i psicopedagògiques sobre la síndrome.

Què és la síndrome X Fràgil?

És un trastorn hereditari lligat al cromosoma X que afecta bàsicament els homes, els quals presenten deficiència mental de major o menor grau i unes característiques físiques determinades. La síndrome X Fràgil no només causa problemes de retard mental, sinó que també està lligada a problemes en el desenvolupament, que incloen dificultats d'aprenentatge, autisme i problemes de conducta prou significatius, com ara hiperactivitat, impulsivitat, manca de concentració i dificultat d'adaptació social. Segons dades actuals, es calcula que afecta un nen de cada 2.500 i una nena de cada 8.300. Cal destacar que una de cada 400 dones i un de cada 1.200 homes en són portadores i portadors sense manifestacions clíniques evidents, però amb capacitat de transmetre la síndrome. La síndrome X Fràgil és la segona causa de retard mental després de la síndrome de Down, tot i que és la primera causa de deficiència mental hereditària. Actualment no existeix cap tractament curatiu de la síndrome; el tractament multidisciplinari és el més aconsellable, ja que hi intervenen tractaments del llenguatge, teràpies sensorials integradores i actuacions mèdiques, psicopedagògiques i educatives que fan possible una millora en la salut, en els aprenentatges i en la integració social dels nens i nenes afectats.

Associació Catalana Síndrome x Fragil. Tel.: 93 217 09 39. ixfragil@teleline.es

Associació Catalana Síndrome X Fràgil



recordant...

les víctimes



Ja han passat uns quants dies des de l'atemptat de l'11-M, però el record i la tristesa no s'han esvanit i probablement mai no ho faran.

Les víctimes han estat nombroses. Han mort moltes persones i els ferits conservaran durant molt temps les seqüeles de la barbària, com les conserven totes les víctimes del terrorisme, un fenomen que afecta milers i milers de persones a tot el món.

Hi ha hagut altres víctimes en aquest episodi: el dret de les persones de conèixer la veritat, el deure d'informar prescindint dels interessos particulars. Però l'olla ja estava bullint, i quan es va apujar el foc, la tapa va saltar. Però encara hi pot haver més víctimes: la llibertat, els drets fonamentals, la democràcia, que alguns podrien considerar que s'han de limitar per lluitar contra el terrorisme. Tot i que és evident que és contra el que causa o nodreix el terrorisme —conflictes polítics, injustícia, pobresa...— que s'ha de lluitar, cosa difícil, difícilíssima, però totalment necessària, sembla que no hi ha voluntat política de fer-ho. En definitiva, si aquesta voluntat no s'imposa, ens podem preparar a anar a moltes manifestacions massives contra el terrorisme, fins i tot sota el lema "Per la constitució", un més dels xantatges i de les manipulacions a què hem estat sotmesos...

olga gual

tradi·accions

la dansa del ventre

Una de les tradicions forànies cada vegada més arrelades a Catalunya és la dansa popularment coneguda com la dansa del ventre. El seu origen és molt antic. Es ballava als pobles de l'Orient Mitjà i al Nord d'Àfrica i estava lligada a la fertilitat i al culte de la mare terra. La dansa del ventre tal com la coneixem avui prové d'Egipte, on era un mitjà per a unes dones escollides d'entrar en contacte amb els déus. Amb l'ar-

ribada dels musulmans, la dansa del ventre abandona els temples i passa a ballar-se a les tavernes.

Els moviments d'aquesta dansa són sensuals i captivadors i tenen el poder d'atraure i magnetitzar més d'una mirada. Els moviments solen ser suaus i circulars i, tot i que es mou tot el cos, la part on es concentren aquests moviments són els malucs, la pelvis femenina i els múscles abdominals.



montse fran

Notícies

ESPLAC INAUGURA EL SEU WEB



El passat 7 de març esplac va presentar la seva pàgina web en el marc de la 23a Assemblea General Ordinària del moviment. Esplac és la major federació d'entitats d'educació en el lleure laiques de Catalunya, amb més de cent centres d'esplai, que agrupen aproximadament 8.300 infants i 1.600 monitors i monitores. La web permet saber més detalls sobre el moviment, les seves publicacions i les seves activitats.

www.esplac.org

MANIFEST CONTRA EL RACISME I LA XENOFÒBIA DEL CONSELL DE JOVENTUT DE BARCELONA

El CJB, juntament amb altres entitats barcelonines i catalanes, van signar el passat 16 de març el manifest "Per una lluita activa contra el racisme i la xenofòbia". Les entitats hi manifesten la seva profunda preocupació davant el risc que la confirmació d'Al-Qaeda com a autora de la massacre de l'11 de març a Madrid pugui provocar reaccions racistes i xenòfobes. Més informació a:



www.cjb.org

LLIURAT EL PREMI D'ASSAIG EN ACCIÓ SOCIAL DR. PERE TARRÉS

L'obra guanyadora de la primera edició del Premi d'Assaig Dr. Pere Tarrés en Acció Social, que es va lliurar el passat mes de febrer, ha estat *Marta. Reflexions a la llum de l'experiència educativa amb adolescents*, de Cristina Roig i Iñaki Aramburu, educadors del CRAE Kairós de Barcelona (vegeu CARRER, núm. 31). Es tracta d'un assaig basat en l'experiència dels autors com a educadors socials en un centre residencial d'acció educativa per a noies adolescents. Els autors hi formulen qüestions fonamentals sobre la nostra realitat social i sobre el paper dels educadors socials i aposten per una relació d'ajuda oberta, respectuosa, inclusiva, participativa, bidireccional i terapèutica.

L'objectiu del premi instituït per la Fundació Pere Tarrés és promoure la recerca, l'estudi i el treball reflexiu de professionals del camp de l'acció social perquè reverteixin en la millora de la qualitat de la seva intervenció.



paraules paraules paraules

Secció elaborada per la
Fundació Pere Tarrés

Llibres per pensar

Editorial: Grup d'Estudis Pedagògics
Col·lecció: "El Món per un Forat"

Aproximar els nostres infants a conflictes internacionals, que fins i tot s'escapen a la comprensió dels adults, és una tasca complexa. Però a la vegada és indispensable que els més menuts coneguin les injustícies que envolten el nostre món i aprenguin a mirar-se allò que passa al seu entorn amb ulls crítics i esperit responsable. Amb aquesta voluntat didàctica, el Grup d'Estudis Pedagògics edita la col·lecció "El Món per un Forat", un conjunt de cinc llibres en format còmic que pretenen donar pautes de reflexió per parlar amb els més joves sobre temes tan cabdals com el conflicte arabo-israelià, les desigualtats nord-sud, les mines antipersona, la guerra de Bòsnia o el cas Prestige. Una historieta relacionada amb el conflicte a treballar, un recull d'informació que contextualitza la situació i propostes d'activitats són l'eix central d'uns llibres que també tenen la seva vessant solidària ja que els guanys obtinguts serveixen per finançar diversos projectes de solidaritat. Per a més informació sobre aquesta col·lecció us podeu posar en contacte amb el Grup d'Estudis Pedagògics a l'adreça gep@correu.vilaweb.com



Ben educats

Autor: Salvador Cardús
Editorial: Edicions La Campana

Civisme. Una de les paraules que amb més insistència sona en boca de polítics, responsables esportius o agents socials. Sembla que, en els darrers temps, una part de la població ha perdut les "bones maneres" després d'uns anys en què reclamar comportaments educats podia ser titllat de retrògrada o poc progressista. Davant d'aquesta pèrdua evident d'unes normes de conducta social i ciutadana, el sociòleg Salvador Cardús ens proposa una reflexió sobre la urgència de recuperar "la bona educació". Cardús allibera el civisme de l'argumentari conservador per situar-lo enmig d'un debat social que permeti als educadors (pares, mestres i monitors) recuperar la responsabilitat pedagògica d'educar no només bones persones sinó també persones amb bones maneres.



MOVIBAIX CELEBRA EL SEU VINTÈ ANIVERSARI I LA FESTA DEL MAIG

L'any 1984 va néixer el Moviment Educatiu en el Temps Lliure Infantil i Juvenil del Baix Llobregat, Movibaix. En aquests moments agrupa 39 entitats de lleure i té uns 850 socis. Ofereix serveis als centres d'esplai i als ajuntaments de la comarca per millorar i ampliar l'activitat educativa en el temps lliure amb un caràcter de servei públic. El 1996 es va unir amb el Moviment d'Esplais del Vallès per formar la Federació Catalana de l'Esplai i també és membre de la Fundació Catalana de l'Esplai. La Festa del Maig, la trobada anual del moviment, es farà el 16 de maig i reunirà en una gran festa tots els monitors i els infants de les entitats que formen part del moviment.

www.esplai.org



La «Puça» gestiona el saT! i deixa d'actuar a finals d'any



Qui no hagi tingut l'oportunitat de veure la Puça a l'escenari, que s'afanyi! Aquest any és l'última oportunitat per fer-ho, perquè Joan Busquets i Òscar Rodríguez han decidit dissoldre la companyia a finals d'any.

Desapareix un grup de referència del teatre familiar català, amb vint-i-cinc anys de feina ben feta, quinze espectacles, cinc anys de televisió, milers d'espectadors i milions de rialles. Però neix un projecte motivador que té la ferma intenció d'arribar a ser un referent de l'escena cultural barcelonina i de l'espectacle per a tots els públics. La companyia de pallasos es dissol, però els seus membres i fundadors continuen, ara darrere l'escenari, com a gestors del Sant Andreu Teatre (saT!), i també com a productors i directors. No descarten tornar més endavant als escenaris amb projectes personals, el Joan amb un espectacle en solitari i l'Òscar amb una obra per a joves, o tornar a actuar junts. De moment, però, ja tenen prou feina amb l'ambiciós projecte de gestió del saT!, que emprenen amb moltíssima il·lusió i amb les idees ben clares.

—Plegar quan les coses no van bé, d'acord. Però dissoldre una companyia com la vostra, que ha sabut fer-se un nom i que és reconeguda com una de les millors del país, per què?

—ÒSCAR: En els últims temps no donàvem l'abast i teníem dificultats serioses, sobretot per qüestió de temps, per preparar espectacles nous amb la qualitat dels que hem fet fins ara. Com que la gestió ens funcionava força bé, hem decidit que era un bon moment per deixar de fer es-

pectacles junts.

—Vint-i-cinc anys són massa?

—JOAN: Estem molt contents del que hem fet durant aquests vint-i-cinc anys. Hem assolit fins i tot més objectius dels que ens havíem plantejat. No haguéssim pensat mai arribar a ser una companyia de pallas-

sos tan coneguda. Però també hi havia el risc de repetir-nos o buscar el més fàcil. Per tant, hem decidit tancar aquest cicle amb dignitat i obrir-ne un de nou, que potser serà encara més enriquidor.

—Què us ha decidit de fer-vos càrrec de la gestió del saT! durant cinc anys?

—ÒSCAR: L'any passat vam crear Puça i Purti, una empresa de gestió d'espectacles. Però de fet la nostra experiència en gestió es remunta a l'any 1988 amb la direcció del Festival Internacional de Pallasos de Cornellà. Des d'aleshores hem fet moltes coses. Fer-nos càrrec del saT! ens fa molta il·lusió. És una aventura, no del tot desconeguda, però sí absolutament nova.

—Imagineu que ja han passat cinc anys des de l'inici d'aquesta aven-



Es tracta de fer de motor per normalitzar el teatre per a tots els públics

tura. Quina valoració us agradaria fer-ne?

—ÒSCAR: M'agradaria que es parlés del saT! com d'un teatre que ha renovat i que ha aportat nous elements i noves maneres de fer en l'espectacle infantil i juvenil. M'agradaria que es digués que hem ajudat a millorar els espectacles i que hem ajudat a aconseguir per als espectacles infantils la mateixa legitimitat que la que tenen els espectacles per a adults.

—Com ho penseu aconseguir?

—JOAN: Volem oferir a les companyies de teatre per a tots els públics les mateixes condicions que les que tenen les de teatre per a adults.

—ÒSCAR: Si volem fer avançar el teatre per a tots els públics, hem de fer noves propostes. Hem d'aportar elements que permetin millorar la qualitat: ajudar a buscar subvencions si cal; fomentar la investigació sobre espectacles; treballar l'intercanvi, amb companyies que vinguin de fora de Catalunya, no només de l'Estat espanyol sinó d'arreu d'Europa... Es tracta de fer de motor per normalitzar el teatre per a tots els públics i fer-lo avançar.

els salts de la puça

—Plantegeu el saTI com un projecte per a Sant Andreu o per a tot Barcelona?

—ÒSCAR: El projecte s'ubica al barri, però la nostra oferta és per a tota la ciutat. És cert que a la gent del barri li costa anar al centre, i viceversa. Es tracta de trencar aquesta realitat. Això ho aconseguirem amb el temps. Quan gestionem un teatre constates l'enorme lentitud del procés teatral. Tot és d'una manufactura i d'un artesanat increïbles.

—JOAN: Una cosa curiosa és que ens ve gent del Vallès, perquè els queda molt a prop amb el tren...

—Compartiu la gestió amb Joe Forga, un actor molt relacionat amb el teixit associatiu del barri. Això vol dir que el saTI es planteja també com un centre cultural de Sant Andreu?

—ÒSCAR: Sí. Al maig que ve farem una campanya que es dirà "Fica't al saTI". Obrirem el teatre a totes les entitats del districte. Totes les que tinguin alguna cosa a veure amb les arts escèniques el podran utilitzar per presentar les seves propostes. I qui sap si més endavant podem fer una producció conjunta...

—Teniu algun model de gestió, alguna experiència de referència per tirar endavant aquest projecte?

—ÒSCAR: El referent més important, per descomptat, són els nostres vint-i-cinc anys d'ofici. Coneixem molt bé aquest món. Un altre és el Teatre Regina, que ha contribuït absolutament a fer bon teatre per als nens i nenes.

—JOAN: El Zorrilla de Badalona també n'és un,

amb una línia de programació i un model de gestió cultural força interessant... I com a model de pressupost, tenim el Teatre Nacional!

—Fa tres mesos que heu començat aquesta aventura. Quina ha estat la rebuda del públic i els mitjans de comunicació?

—ÒSCAR: Ha estat molt bona pel que fa al públic. Tenim una mitjana de públic considerablement alta, i una part s'ha consolidat. Pel que fa a la premsa, ens agradaria tenir més suport.

—Com es pot resoldre aquesta manca endèmica de ressò, de la qual tots els professionals del ram es queixen?

—JOAN: El periodisme es fa ressò d'allò que ja té ressò. Molt poques vegades es parla del que no es coneix. L'estructura dels departaments de cultura dels diaris, les ràdios i les televisions són molt antiquats en aquest sentit. No s'arrisquen a informar de coses noves fins que aquella cosa nova es converteix en coneguda. És un peix que es mossega la cua.

—ÒSCAR: També cal tenir en compte que potser hi ha una sobredosi d'espectacles infantils a Barcelona. Arriba un punt que les propostes s'acaben diluint. També hi ha un mal endèmic: quan es crea un espectacle per a tots els públics, s'ha de poder vendre a tot arreu: amb llum, sense llum, quan plou, quan neva, quan fa sol... Hem d'aconseguir que l'espectacle per a infants es valori d'una manera diferent. Si ho aconseguim, potser als periodistes els podrem dir que fem teatre i que exigim el ressò necessari.

La Puça ha fet un salt important. Abandona de moment les taules dels escenaris, però no per anar gaire més lluny: just al darrere, entre vestidors. I com que tenen fusta i són gats vells, s'hi trobaran com peix a l'aigua gràcies als seus vint-i-cinc anys d'experiència damunt i darrere els escenaris, com a creadors d'espectacles i com a gestors i organitzadors d'actes culturals. Coneixen profundament, -n'han gaudit i l'han patit - el món de l'espectacle per a tots els públics (són membres-fundadors de la TTP, l'associació de Teatre per a Tots els Públics), les seves necessitats i les seves mancances i, per tant, estan més capacitats que ningú per intentar esmenar en la seva gestió els problemes que pateix aquest sector.

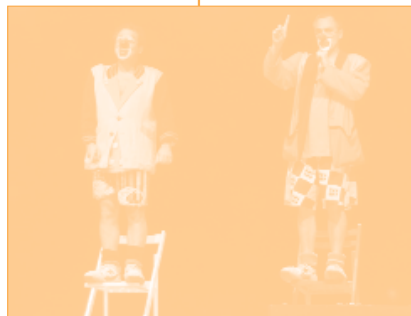
D'alguna manera, la Puça ens fa el salt. Ens sap greu que abandonin el nas de pallaso per agafar una cartera plena de dossiers i documents, els trobarem molt a faltar. Durant vint-i-cinc anys, el Joan i l'Òscar han sabut donar a la seva feina artística un segell especial, inconfusible, que els ha portat a crear espectacles amb personalitat pròpia, innovadors i suggeridors per a un públic maltractat, els infants. Esperem, però, que tornin a carregar les seves piles creatives ben aviat i puguem tornar a gaudir del seu afinat sentit de l'humor. De totes maneres, els perdonem la infidelitat. En primer lloc, perquè tot queda en família, i en segon lloc, perquè el projecte de fer del saTI un espai normalitzat per al teatre infantil i juvenil bé s'ho val.

un nou teatre per a la ciutat

tant per companyies reconegudes com per noves propostes teatrals, una sòlida programació per al públic familiar amb campanyes escolars i per als instituts, una decidida vocació d'arrelament a la vida cultural del barri i una política de preus econòmics (de 6 a 12 Å), són algunes de les característiques del projecte d'Òscar Rodríguez, Joan Busquets i Joe Forga, membres de 08030 Gestió Teatral, societat responsable de la gestió del saTI!

El teatre de Sant Andreu al carrer Neopàtria és una vella institució en el barri, un barri que té una llarga tradició de teatre amateur i d'on han sortit grans actors professionals com Jordi Banacolocha o Pep Munné. Després d'un període de reformes, el teatre municipal, amb 383 localitats i que neix en el marc del conveni signat entre l'Ajuntament de Barcelona i Lauren Films per al desenvolupament d'un complex cultural i d'oci que en el seu dia va donar lloc a l'obertura d'una multi-sala de cinema, ha tornat a obrir les seves portes als veïns del barri i a tots els barcelonins amb una programació que es va inaugurar oficialment el 26 de setembre de 2003 amb Vol Ras. Fins ara, hi han actuat unes 25 companyies, vuit de les quals de teatre per a tots els públics, amb una ocupació mitjana del 50% de les localitats. www.sant-andreu.com/cultura/sati/

Des de març de 2003 Sant Andreu i Barcelona tenen un nou espai cultural, una nova sala de teatre, el saTI, que a partir d'ara s'haurà de tenir en compte a l'hora d'escollir les nostres sortides. La diversitat de gèneres i de programació, amb canvi de cartellera cada quinze dies, l'aposta



—No us sap greu deixar de pujar als escenaris després de tant de temps?

—ÒSCAR: Deixem de fer pallasos el Joan i jo junts, però tots dos tenim projectes personals per més endavant. En absolut renunciem a la qüestió artística, i de fet, ni tan sols renunciem a tornar a fer algun espectacle junts més endavant. Però després de vint-i-cinc anys, tenim ganes d'expressar coses d'una altra manera. Ens estem donant aquest espai de llibertat perquè cadascú ho expliqui com vulgui. Però de moment, volem consolidar aquest projecte en totes les seves vessants, i aconseguir crear una sala de teatre peculiar, tant pel tipus de programació com pel tipus de gestió... 🐾

Lluïsa Armengol i Anna Melià



anem a veure...

Cirquet confetti

- Gènere:** circ
- Públic:** familiar
- Argument:** Dues pageses, dues gossetes i una gallina ens inviten a compartir la seva vida quotidiana al camp. Una vida no gens avorrida, amb situacions còmiques, moments poètics i molta tendresa...

la lluna en un cove

Cirquet Confetti, una companyia amb prop de vint anys de vida i set espectacles creats, sens dubte ha arribat amb aquest deliciós espectacle a la maduresa i l'equilibri. Anna Alavedra, la pallerassa sapastre i innocent, que sempre fica els peus a la galleda, i Irya Gómez, la pallerassa cantant i ballarina, elegant i etèria, fan una parella artística insuperable. Dirigits per Merche Ochoa, amb vestuari d'Adriana Sanz i música en directe de Pere Pau Giménez, ofereixen al públic una magnífica interpretació en una successió de gags, jocs de circ, dansa i cant que omplen l'escenari de poesia, humor, enginy i tendresa. La gran visualitat del muntatge, del vestuari, de la coreografia i de l'escenografia també és decisiva per fer d'aquest espectacle una petita obra mestre del circ de butxaca.



operació a.v.i.

- Gènere:** titelles
- Públic:** de 5 a 12 anys

Argument: Malgrat el pas del temps, els personatges dels contes tradicionals, la Caputxeta, el Patufet, el Flautista..., mai no es fan vells, mai no moren. Tenen el do de l'eterna joventut... Però ve't aquí que un dia, per unes estranyes circumstàncies, passa el que mai no havia passat: es tornen vells de cop. Per recuperar de nou la joventut, de seguida posen en marxa l'Operació A.V.I., que es transforma en un llarg viatge ple de peripècies...

Operació A.V.I. és un d'aquests espectacles que no ens podem perdre de cap manera. Tant per la història que s'hi conta, que ens parla del paper vital que té la gent gran en la nostra vida, com per l'escenografia i els titelles d'Alfred Casas, senzillament preciosos, com per la magnífica música de Jordi Riera i el formidable treball de Jordi Farrés i Pep Farrés, dirigits per Jordi Palet. ¿Els Farrés són germans, com ho indica el nom de la companyia? Doncs no. Es van conèixer a l'Institut del Teatre de Barcelona i l'èxit que va tenir l'espectacle de fi de curs que van crear, *Genoma*, una obra de titelles per a adults que es va representar en molts teatres i a diversos festivals, els va animar a continuar el seu projecte artístic. Aquesta excel·lent producció, *Operació A.V.I.* confirma que van prendre la decisió adequada i ens fa frisar per veure el pròxim espectacle d'aquesta jove companyia.



lluna, un somni de dalí

- Gènere:** titelles
- Públic:** familiar
- Argument:** En Salvador, un noi somiadador que viu a Cadaqués, està obsessionat per conèixer la Lluna. Aquesta dèria no els agrada a la gent del poble ni a la família. Només en Baldiri, el vell pescador, l'entén, i li explica que per aconseguir els somnis cal desitjar-ho de valent i esforçar-se per fer-los realitat...



David Lain, ara amb la col·laboració d'Arantxa Azagra, ens ofereix un cop més un espectacle preciós, amb música de Pep Pascual, en què desplega la seva habitual sensibilitat, el seu sentit del ritme i la seva delicadesa en la narració i l'escenografia. Un espectacle molt adequat per a l'any Dalí. El punt de partida de l'obra és la infantesa i els seus somnis. David Lain ens presenta un Dalí petit... I és que Dalí també va ser petit, i potser és en la seva infantesa, una etapa poc coneguda del geni, que s'arrelen moltes de les diverses i peculiars facetes de la seva personalitat. Però l'espectacle no és una biografia del pintor. És un conte, una faula inspirada en el ric i fantasiós univers del geni empor-danès, un somni que bé

hauria pogut tenir Dalí, un somni que de més gran va saber transmetre amb la seva obra. El missatge és clar: mai no hem de renunciar als nostres somnis...

l'estenedor

fanàtik visual

- Gènere:** contes
- Públic:** de 6 a 12 anys
- Argument:** La bruixa Jaravulà no suporta que la gent estigui alegre. Per no sentir la rialla de Fàtima li llença un encanteri: tot el que beu la nena es transforma en llàgrimes. L'oncle de Fàtima, Sasif, un home del desert, emprèn un llarg viatge per desfer el malefici...



Fanàtik Visual fa amb aquest espectacle una interessant proposta que alia el conte tradicional amb les més noves de les tecnologies. Alhora ofereix una valuosa eina didàctica per al coneixement d'altres cultures. En la primera part de l'espectacle, que dura uns trenta minuts, una actor explica el conte amb l'ajuda de la projecció d'una excel·lent pel·lícula d'animació en tres dimensions. La segona part és un breu do-



cumental de quinze minuts de durada relacionat amb l'àrea geogràfica on transcorre el conte, en aquest cas el Magrib, amb l'objectiu que els nois i noies coneguin altres parts del món, altres maneres de viure i altres cultures. Aquesta és la primera entrega dels cinc contes que el grup té la intenció de realitzar, una rondalla per a cada continent, i sempre amb aquesta reeixida fórmula que combina perfectament la tradició, la innovació, la diversió i la pedagogia.

sasif i la bruixa jaravulà

Notícies

ediciones pae



un segell alternatiu

El passat 25 de febrer la Plataforma de Autoeditores (PAE) va presentar a la FNAC Triangle de Barcelona el seu segell discogràfic: Ediciones PAE. La creació d'aquest segell formava part dels objectius de la plataforma des de la seva fundació a Barcelona el maig del 2002.

Aquest segell ofereix a qualsevol artista, sigui membre de la plataforma o no, els mitjans necessaris per autoeditar les seves obres musicals i/o audiovisuals. Ni el segell ni la PAE obtenen cap tipus de benefici dels artistes o de les obres que editen, i els guanys que es podrien generar es destinaran a projectes relacionats amb l'autoedició i a la publicació del catàleg de les obres editades.

Ediciones PAE garanteix els preus mínims en tot el procés d'edició de les obres i una total transparència en la gestió de la fabricació, del disseny, etc. A més, realitzen les gestions legals i burocràtiques que els artistes necessitin, ofereixen assessorament jurídic gratuïtament i faciliten contactes professionals als artistes.

La PAE va néixer el 2002 per oferir una alternativa a les formacions musicals que no volen o no poden entrar en la indústria discogràfica tradicional. Per formar-ne part cal legalitzar la pròpia companyia discogràfica i fer-se soci de la plataforma. Entre els artistes (amb les seves respectives companyies discogràfiques) que formen part de la Plataforma destaquen Ojos de Brujo (La Fábrica de Colores), Pau Riba (Matriu/Matrás), Ani di Franco (Righteous Babe Records), Kiko Veneno (Lobo López) i Mucho Muchacho (C.R.E.A.M.).

EDICIONES PAE

C. Barri del Bon Aire, s/n. Casa de la Palmera. 08185 Santa Eulàlia de Ronçana
Tel: 93 844 91 97 - info@autoeditor.org

Gira de la Cia. la Tal amb Carilló

Singapur, Gdansk (Polònia), Livourne (Itàlia), Almagro (Ciudad Real) i Santander, són algunes de les poblacions que la Companyia La Tal visitarà aquest estiu

El teatre d'humor de la Cia. La Tal, un grup creat el 1986 per Jordi Madaleno i Enric Casso, traspasarà aquest estiu les nostres fronteres per acostar la seva obra al públic d'altres contrades.

La gira començarà el 10 de juny al Festival de Teatre al Carrer de Singapur i acabarà a l'agost a Itàlia, al Festival de Livourne. Entremig, després d'una estada al Festival Almagro de Ciutat Real i a Santander, la Cia. La Tal visitarà Gdansk, una ciutat del nord de Polònia, per participar al Festival Feta.

Carilló, una obra creada fa anys i permanentment actualitzada, és un muntatge original destinat a ser representat al carrer. De les entranyes d'un enorme rellotge apareixen cada quart d'hora tres personatges, els típics ninots que en re-

llotges de moltes ciutats del nord d'Europa anuncien el pas de les hores. Aquests personatges aprofiten el seu fugaç protagonisme per fer un combat de boxa, representar una escena de l'òpera de Carmen o reptar-se en duel, tot al so del carilló i de diversos efectes sonors. L'espectacle està pensat perquè la gent s'aturi deu minuts i continuï el seu camí després de cada representació. No és estrany, però, que els espectadors perdin la noció del temps i s'hi quedin fins al final.

El grup té altres reserves encara no confirmades (al Japó per exemple). Però abans, l'espectacle es podrà veure a la Tamborinada, la festa anual de La Roda, el 23 de maig, al parc de la Ciutadella de Barcelona.

rah-mon roma

El cantant, animador i rondallaire Rah-mon Roma celebra vint anys de feina amb dos espectacles nous i un CD

Fa vint anys un noi jove, camallarg i caracontent, Rah-mon Roma, va pujar per primera vegada en un escenari. Aquell dia es va iniciar un idil·li entre ell i el seu públic, un idil·li i un contacte diari amb els infants que ja fa vint llunes que dura i que encara és el que més el satisfà de la professió que ha escollit.

Amb prop de 3.000 actuacions, set espectacles, una producció discogràfica notable i nombroses publicacions, Rah-mon Roma és ara sens dubte una de les figures més importants de l'espectacle musical i de l'animació. Des de l'any 1984, aquest cantant, animador, autor i compositor, rondallaire, ensenyant, activista de la solidaritat i lluitador incansable ha treballat sense parar per oferir qualitat, art, cultura, educació i innovació als infants i els pares. Ara ho celebra amb dos espectacles nous, *Tabola, 20 anys*, on actua sol, i *Sopa de Gresca, 20 anys*, amb Sopetes, una formació que va crear l'any 1999 amb Ramon Casellas, Laure Fernández i Clara Font. Aquest espectacle, que recull els hits i èxits de vint anys de cançons i temes nous i inèdits, es transformarà properament en CD.

Rah-mon Roma, que sempre va una passa per endavant, va ser un dels primers a incloure en els seus espectacles l'educació en la diversitat amb cançons i instruments de tot el món. També ben aviat va compaginar la música i la rondalla en espectacles que combinen diversos recursos escènics com en *Contes d'instruments del món*, finalista del IV Premi Xarxa de Teatre Infantil i Juvenil l'any 2001.

A banda dels espectacles en directe, sempre ha estat un punt d'honor per a Rah-mon Roma oferir enregistraments de gran qualitat. N'és una prova el CD *Sopa de meravelles*, que va rebre la menció Cavall Fort en el Premi Disc Català de l'any 1999 promogut per Ràdio Quatre, que va compartir amb *Bon profit* de Toti Soler i Cinta Massip, o *Som molta colla*, en què van col·laborar músics de la talla de Marcel Casellas, Pomada o Manel Camp.

Rah-mon Roma també publica llibres i reculls de cançons, ensenya en diversos centres de formació en el lleure i no dubta mai a posar el seu ofici al servei de la solidaritat amb el Tercer Món.

Tot el que fa Rah-mon Roma, ho fa prenent-se el temps que cal perquè el resultat sigui bo. Aquest compromís amb la qualitat el va portar l'any 2000 a crear amb altres companys l'AMAPEI (Associació d'Animadors i Professionals de l'Animació) amb un objectiu: dignificar i professionalitzar el món de l'animació.

Gràcies a la feina de Rah-mon Roma i de tants i tants altres excel·lents professionals del nostre país, l'espectacle d'animació per al públic familiar viu ara un dels millors moments de la seva història.



associació professional
de teatre per a tots
els públics

darrere el teló

Un espai de reflexió del teatre familiar de Catalunya

En aquesta edició, estrenem un nou apartat dins la nostra revista, *Darrere el teló*. En aquest espai, que trobareu en cada número, hi podreu llegir les notícies de més actualitat del teatre infantil i familiar de Catalunya. Podreu saber què passa, com es mouen i cap a on van els titellaires, els pallassos, els actors, els músics, els mags i els ballarins un cop s'acaba l'espectacle.

Els sotasignants, de l'Associació Professional de Teatre per a Tots els Públics (TTP), som els membres de 25 companyies que volem millorar les condicions de producció i representació del teatre infantil català. Aquest primer article el dediquem a presentar-nos.

L'Associació Professional de Teatre per a Tots els Públics és la unió de les principals companyies d'espectacles per a públic infantil i familiar de Catalunya. L'associació neix el setembre de l'any 2000, amb l'objectiu de vetllar per la qualitat dels espectacles i les seves condicions de representació i promoure-les.

Amb la voluntat de dignificar el sector, actors, músics, mags, ballarins, pallassos i titellaires de l'associació treballen amb la convicció que el nostre públic es mereix el millor. Creiem en el nostre públic i en la funció de la TTP dins del sector de les arts escèniques i volem oferir la qualitat com a millor argument per defensar-la.

Per això, les companyies que formem part de la TTP tenim una trajectòria de gran qualitat i professionalitat, un requeriment bàsic per formar part d'aquesta associació. Junts ens comprometem a vetllar per totes les iniciatives encaminades a la millora dels espectacles infantils. Volem oferir el millor al nostre públic, i que es deixi de considerar l'infant com un públic de segona.

També en aquest primer article us volem convidar a visitar la nostra web i a enviar-nos els vostres e-mails amb els vostres suggeriments, queixes i dubtes sobre la situació del teatre per al públic infantil i familiar de Catalunya.

Associació Professional de Teatre
per a Tots els Públics (TTP)
e-mail: ttp@teatretotspublics.com
www.teatretotspublics.com

A finals del mes de gener d'aquest any, una cinquantena de professionals del món de la música tradicional, l'ensenyament, la premsa i la gestió van trobar-se al Centre Artesà Tradicionari de Gràcia (CAT) per reflexionar sobre l'estat de la música tradicional als Països Catalans. Com a resultat de les reflexions es va escriure un manifest, que es va publicar en diferents mitjans de comunicació, i que anava dirigit a l'administració pública i al públic en general. Des de CARRER, també ens hi volem afegir per donar-li suport. Us el volem presentar perquè en conegueu el contingut.



Manifest per la música de la terra

**No som un sector en crisi;
som un sector ple de
vida, que vol que els
governants i els mitjans
de comunicació sàpiguem
que existim i que
reconeixin la nostra
realitat**

investigadors i, molt especialment, al teixit associatiu que cobreix la nostra geografia.

A començaments del 2004, la llosa més gran que pateix el sector és l'endèmica manca d'estratègies, ni comunes ni particulars, per part dels governs autonòmics que comparteixen el nostre territori. Però, si Catalunya s'ha distingit per la política erràtica en matèria de cultura popular i tradicional, al País Valencià i les Illes Balears la barreja de negligència i d'obstrucció obeeix a un intent deliberat de ruptura de la unitat de la llengua i la cultura catalanes.

No som un sector en crisi; som un sector ple de vida, que vol que els governants i els mitjans de comunicació sàpiguem que existim i que reconeixin la nostra realitat. Per això, nosaltres demanem als departaments de Cultura i Educació dels governs autonòmics de Catalunya, el País Valencià, les Illes Balears i l'Aragó, així com al Departament dels Pirineus Orientals de l'Estat francès, que facin públiques les seves intencions i els seus programes envers la conservació, l'ensenyament i la promoció d'una música tradicional i popular que, al cap i a la fi, és única, perquè és la nostra: la música que al llarg de la història ens ha identificat com a poble.

Nosaltres, persones dedicades a l'ensenyament, la interpretació, la programació, la investigació i la divulgació de la música folk dels Països Catalans, volem expressar mitjançant aquest manifest la nostra preocupació pel present i, sobretot, pel futur d'aquest àmbit musical.

Durant el últims anys, a Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, la música folk ha recuperat i guanyat espais gràcies a l'esforç de persones i entitats molt concretes, arrelades a la societat civil.

En som molts: tenim un cens envejable de grups, solistes, intèrprets, autors i creadors en general; tenim organitzacions (associacions, empreses, col·lectius, etc.) relacionades amb el nostre àmbit; tenim circuits propis (festivals, cicles) i comencem a tenir presència en altres cicles de música i festes majors; tenim mitjans i programes especialitzats (premsa, ràdio i TV) compromesos en la difusió de la nostra feina; tenim un públic que creix dia a dia; tenim una presència real a les places i als carrers; tenim discogràfiques: no són multinacionals, sinó que són petites i mitjanes empreses que ens donen suport i confien en els nostres treballs; tenim mànagers, programadors, tècnics de cultura que hi estan interessats; estem units: no pretenem compartir-ho tot ni cerquem cap uniformitat, però viatgem en la mateixa nau i mantenim un contacte continuat entre gent de tots els Països Catalans.

Malauradament, però, la música folk dels Països Catalans no ha rebut per part de les institucions públiques prou atenció, llevat d'algunes excepcions molt puntuals, sobretot de tipus local. La nostra música tradicional s'ha vist sistemàticament marginada per les administracions, que ni tan sols han sabut mantenir un criteri coherent, més enllà de l'oportunist utilització política, envers un patrimoni històric i cultural que si no ha desaparegut ha estat gràcies al treball de cantaires, músics, educadors,

Gràcia (Barcelona), 31 de gener del 2004

parlem de teatre!

Èxit de la 8a edició del Circ d'Hivern de Nou Barris



Sembla impossible parlar de circ a Catalunya i no fer referència a l'Ateneu Popular de Nou Barris de Barcelona. Tampoc no es pot parlar de l'Ateneu sense pensar en el Circ d'Hivern.

Entre el 13 de desembre del 2003 i el 6 de gener del 2004, el grup Desastrosus Cirkus es va fer càrrec de la coordinació artística i de la producció de la 8a edició del Circ d'Hivern. *La Plaça dels Prodigis*, espectacle del qual us vam informar en el número 38 de CARRER, va centrar l'oferta d'aquesta festa del circ.

El 8è Circ d'Hivern ha tingut un èxit encara més aclaparador que en les anteriors edicions, tant en

l'àmbit artístic com pel que fa a l'assistència de públic i el ressò que ha obtingut en els mitjans de comunicació.

El Circ d'Hivern va sorgir l'any 1996 de l'Associació Bido de Nou Barris, amb la col·laboració del Districte de Nou Barris, l'ICUB (Institut de Cultura de Barcelona) i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Fins a finals de maig l'Ateneu recollirà propostes artístiques per a la propera edició. Han de ser projectes inèdits de circ per a tots els públics, amb una trama teatral, musical o coreogràfica. Informeu-vos-en a:

ATENEU POPULAR 9 BARRIS

C. Port-lligat, s/n. Barcelona. Tel.: 93 353 95 16

www.noubarris.net/ateneu

Frenesí de festivals

Amb la primavera comença arreu del país el frenesí de festivals i fires de música, teatre, circ, etc. Perquè les tingueu en compte a l'hora de planificar les vostres sortides, aquí teniu unes quantes propostes, a banda del **Fòrum Barcelona 2004**, que començarà el 9 de maig i durarà fins al 26 de setembre (www.barcelona2004.org):

- **15a Fira de Titelles de Lleida** A Lleida, del 29 d'abril al 2 de maig. 973 27 02 49. www.titelleslleida.com
- **V Fira de Música al Carrer** A Vila-seca, del 7 al 9 de maig. 93 215 74 11. www.fusic.org/firacarrer/04/index.htm
- **Trapezi. Fira del Circ de Catalunya**. A Reus, Vilanova, Lleida i Vila-seca, del 12 al 16 de maig. 901 112 113. www.trapezi.org
- **Festival de Flamenc de Ciutat Vella'04** A Barcelona, del 25 al 29 de maig. 93 443 43 46. www.cccb.org
- **21 Marató de l'Espectacle**. A Barcelona, del 4 al 5 de juny. 93 268 18 68. www.marato.com
- **11è Sonar**. A Barcelona, del 17 al 19 de juny. www.cccb.org
- **25 Festival de Dansa de Castelldefels**. A Castelldefels, el 25 de juny i el 9 i 18 de juliol. 93 665 11 50. www.castelldefels.org
- **Grec. Festival d'Estiu de Barcelona**. A Barcelona, del 25 de juny al 31 de juliol.
- **Festival d'Estiu de Tarragona**. A Tarragona, de juny a agost. 977 29 61 00. www.fut.es
- **Mostra Internacional de Dansa Popular de Cerdanyola**. A Cerdanyola, de l'1 al 9 de juliol.
- **XV Festival Internacional de Teatre i Animació de Viladecans al Carrer**. A Viladecans, de l'1 al 4 de juliol. 93 635 18 00. www.aj-viladecans.es
- **Festival Internacional de Músiques del Món de Viladecans**. A Viladecans, del 9 al 18 de juliol. 93 635 18 00. www.aj-viladecans.es
- **Festival Internacional de Teatre Còmic. Ple de Riure**. A Barcelona, del 23 al 26 de juliol. www.plederiure.com
- **Festus. Festival Jove**. A Torelló, del 2 al 4 de juliol. 93 859 39 00. www.festusfestival.com
- **13 Dies de Dansa**. A Barcelona, del 9 a l'11 de juliol. 93 268 18 68. www.marato.com

Opineu sobre el teatre infantil i juvenil a la xarxa

Voleu opinar sobre un espectacle juvenil que heu vist? Voleu demanar informació sobre companyies de teatre per a infants, agendes, novetats...? La Fundació Xarxa d'Espectacle Infantil i Juvenil de Catalunya posa a la vostra disposició dues pàgines webs: teatrextu.net, per al públic jove, i xarxat.es, per al públic infantil.

• **Teatrextu.net** és un portal d'arts escèniques especialitzat en creadors i públic jove que vol convertir-se en un punt d'informació, de difusió i de coneixement sobre tot allò que fa referència al jove i les arts escèniques, tant des de l'àmbit de la formació com de l'oferta artística específica. Teatrextu.net vol ser també una contribució a la dignificació i divulgació de la tasca de tots els artistes que treballen a Catalunya amb un compromís clar per la innovació de les arts escèniques i una voluntat explícita per atraure el públic jove.

• **Xarxat.es**, la pàgina web de La Xarxa, proposa un espai per dir la nostra sobre els espectacles infantils que hem vist i ens permet comparar opinions i contrastar parers. A xarxat.es també hi podem trobar informació sobre les programacions de la fundació i les companyies artístiques que hi participen.

Taller-teatre de l'Estaquiro

La companyia l'Estaquiro Teatre, fundada l'any 1973, es dedica plenament a la producció i representació d'espectacles de titelles. Actualment, al seu taller de Vilanova i la Geltrú, disposa d'una petita sala per a 100 persones on s'ofereixen sessions adreçades al públic escolar. La companyia hi programa els seus muntatges i organitza visites guiades en què es pot veure i viure el procés de construcció de titelles i de creació dels espectacles. Per a més informació:

www.estaquiro.com

Tel.: 93 893 36 16

L'ESTAQUIRO
TEATRE

Òpera per als més petits al Liceu

La programació infantil és un dels àmbits de més clara expansió del Teatre del Liceu en les darreres temporades. Està pensada per facilitar un accés planer al món ric però complex de l'òpera mitjançant unes obres, uns horaris i uns preus adequats a les característiques i necessitats del públic més jove i de la família. Es programen sessions escolars, adreçades al públic infantil provinent de l'àmbit educatiu, entre setmana i en horari escolar; i sessions familiars, que es fan els caps de setmana en horari matinal.

Després de *Hansel i Gretel*, *La Petita Flauta Màgica*, *Pere i el llop* i *D'òpera*, el Liceu oferirà durant tot el mes d'abril el *Superbarber de Sevilla*, una adaptació cantada en català de la cèlebre òpera de Rossini, *El Barber de Sevilla*.

GRAN TEATRE DEL LICEU

La Rambla, 51-59. 08002 Barcelona

Tel. 93 485 99 00 - Fax. 93 485 99 18

www.liceubarcelona.com



notes

noves

noè rivas

secrets d'un mentider



• **Pep López**
Editat per Afònix
Barcelona, 2003

No hi ha dubte que ens trobem davant d'un disc que fa un salt qualitatiu endavant pel que fa a la producció de discos infantils al nostre país, i fins i tot m'atreviria a dir a escala mundial. Una producció ambiciosa, rigorosa i fruit d'un any i mig de treball intens, que es respira nota a nota al llarg de tota la gravació.

Al disc hi ha onze temes, alguns dels quals formen part de la banda sonora de l'excel·lent darrer espectacle de Pep López: *Un llençol d'estels*. El disc és inclassificable, o millor dit, és en Pep López en estat pur, un Pep López que ens fa gaudir amb els seus arranjaments d'estils tan diferents com la rumba catalana més autèntica, el swing, el tex-mex, el txa-txa-txa d'orquestra de ball, l'estil de Bob Wills o fins i tot amb algun toc d'Astor Piazzola... I què dir-ne dels músics de la gravació? Hi participen músics de primera línia com Pep Sala, Pep Poblet, Miqui Puig (ex de Los Sencillos), Joan Crosas, Jordi Fàbregas, Àngel Martínez, la Big Band de Jazz amb Mathew Simon, Sam Atencia, Sergi Vergés, etc... I, lògicament, la banda que acompanya Pep López als escenaris: Josep Maria Cols —el monstre del piano—, Pep Collell, Guillem Costa i Pep Solà. També hi trobareu el guitarrista de flamenc Edgar Vila, Jaume Bogunyà, Rafel Villanueva "Bazaga" (de la Salseta) i la violoncel·lista Eulàlia Sobirà. I crec que és just destacar els nens i nenes de l'Escola de Música de Manlleu, molt ben dirigits per Búia Reixach, i Les Nàïades. (Espero no haver oblidat ningú...)

És un disc dirigit a tota la família, als nens petits i també als preadolescents, a les escoles o a qui de veritat li agrada la música. Descobrireu un bon trencaclosques de colors musicals, de petites sorpreses amagades a tall de petit detall sonor, de música suau, fresca, decidida, contundent...

Els més veterans recordareu el títol del primer disc de Pep López: *Ara plou*. Com ell mateix diu a la seva darrera cançó: "Encara plou". Que per molts anys plogui, diluviï i puguem gaudir d'aquest excel·lent professional de la música del nostre país que, sens cap mena de dubte, és en Pep López (www.peplopez.com).

la tresca i la verdesca

• **La Tresca i la Verdesca**
Temps Record, 2004

Ja fa uns cinc anys que aquest quartet d'abelles, arrelades en la tradició més lúdica i pedagògica de l'animació, volen arreu pel nostre país intentant contagiar aquest optimisme i aquest "saber fer" que els caracteritza amb tots els nens, educadors i famílies.

Qui els ha vist actuant podrà refermar aquest meu comentari, i qui no els hagi vist, ja sap el que ha de fer.

Aquest disc és el fruit d'un llarg any de treball i una mostra del seu *hit parade*, del seu repertori, del seu tarannà. Hi descobrireu un repertori fresc, engrescador, que fusiona la tradició del folklore, el folk i l'animació en estat més pur —aquella que contagia, que captiva i et porta, com embruixat, a participar-hi—. Escolteu, per exemple, la cançó "El bon rei", una mena d'homenatge a la música de cercavila, als Esquirols, a animadors com l'Àngel Daban... Però aquesta gravació amaga moltes més sorpreses: hi trobareu fusions de músiques ètniques com la diablesca "Esperant la Mercè", el reggae de "La Tresca i la Verdesca", el sincer homenatge a la música i les tradicions de Salvador amb la coneguda cançó "Torito Pinto", la divertida "Polca del ruc", amb arpa de boca inclosa, el country "La bruixa del terrat"... i fins i tot un experiment força reeixit de "polifonia a la inversa": la versió de "La Tresca i la Verdesca" passada a l'inrevés... i moltes més coses. Però ja les descobrireu vosaltres mateixos quan escolteu aquest disc que tot just acaba de sortir.

Carles, Claudi, Jordi i Toni, moltíssimes gràcies per fer-nos passar una estona tan vitalment divertida i que aquest sigui el primer de molts treballs discogràfics... Així ho esperem!

www.latresca.com



duets

• **Compay Segundo**



Aquest últim disc de Compay Segundo és un pas més després de la seva col·laboració en el disc *Buena Vista Social Club*.

Duets és un CD que compila les seves col·laboracions amb altres artistes al llarg de la seva carrera. Amb Lorenzo Hierrezuelo va formar el grup Los Compadres i d'aquesta època, en el disc, n'hi ha un testimoni, una petita joia, "Tente en pie", gravat l'any 1950. També hi trobem "La Juma de ayer", en versió de l'any 1998, però que ja havia gravat l'any 1957 amb Pío Leyva. Evidentment no podia faltar el clàssic "Chan Chan", amb Eliades Ochoa. I què dir de "La Macusa", amb Pablo Milanés, "Fidelidad", amb Silvio Rodríguez, "Viejos Sones de Santiago", amb el Dúo Evocación i "La Pluma", amb Omara Portuondo...?

Tot això podria semblar una mena de trencaclosques estrany, però la fusió dels elements i conceptes sonors queden unificats per la sòlida presència de Compay, que dona a la gravació un to màgic i molt especial.

Una cosa a part és l'experiment que obre el disc, "Saludo a Changó", una barreja d'una gravació original de Compay amb l'argelí Khaled, o la presència d'Antonio Banderas a "Beautiful María of my soul".

Però el disc va més enllà. Hi ha un toc flamenc a "Juliancito (Tu novia te botó)", amb la veu de Martirio i la increïble guitarra de Raimundo Amador, i un so canari a "La Virgen del Pino", que interpreta amb Santiago Auserón. I encara hi ha més sorpreses: Charles Aznavour, a "Morir de amor", Cesária Evora, a "Lágrimas negras", Felix Valoy, a "Frutas de Caney", i Lou Bega, a "Baby keep smiling".

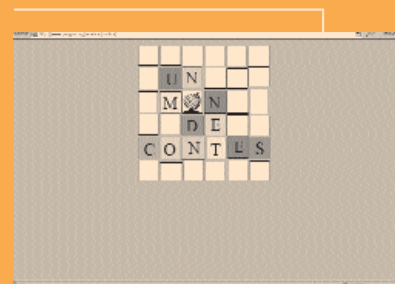
Realment, un disc curiós i d'escolta obligada per la gent a qui ens agrada la fusió en estat pur, sense sobrecàrregues barroques. Un bon disc per acompanyar-nos en els dies tranquils o en els nostres viatges.

Salut, mestre Compay, que continuïs fent música allà on siguis i gràcies per tots els bons moments que ens has fet passar a tanta i tanta gent i per l'energia que sempre ens has contagiat. Fins ara!

enxarxats *al* web

www.pangea.org/~carles/contes/

A "Un món de contes", <http://www.pangea.org/~carles/contes/>, Carles Creixell ens presenta un web en el qual trobem contes de diferents tradicions i països, en principi dirigit a mestres i educadors, però que per extensió està obert a tot tipus de persones interessades en el tema (monitors, caps, famílies, educadors, nois i noies, músics...). Feu-hi una ullada i baixeu-vos els contes.



www.forumsocialmundial.org.br/home.asp/

Si voleu conèixer el Fòrum Social Mundial, aquesta és la vostra adreça: <http://www.forumsocialmundial.org.br/home.asp>. Hi trobareu la seva carta de principis, notícies, agenda de mobilitzacions, una biblioteca alternativa, com participar-hi... Sapigueu que el cinquè Fòrum Social Mundial es farà a Porto Alegre el 2005. L'últim, a Mumbai, va tenir la participació de 80.000 persones representades per 2.660 organitzacions de 132 països.



www.edualter.org/material/vid/gitanos.htm

Per conèixer el poble gitano, els seus orígens, la seva història, la seva llengua, la seva forma d'entendre la vida, la seva cultura, la seva realitat, visiteu aquest web:

www.edualter.org/material/vld/gitanos.htm



www.xtec.es/recursos/lit_inf/dossier/inter/index.htm

Si voleu descobrir la interculturalitat en els llibres infantils i juvenils heu de visitar:

http://www.xtec.es/recursos/lit_inf/dossiers/inter/index.htm. Hi trobareu un recull de referències a la interculturalitat en llibres per a nens, classificats per edats i per temes (immigració, diversitat, cultures extingides i cultures itinerants).



■ Teatre social

Forn de teatre pa'tothom

El teatre com a eina per transformar la societat

Al Forn de Teatre Pa'Tothom, al cor del Raval de Barcelona, s'hi havia cuit pa. Ara el que s'hi cou és teatre, un teatre a l'abast de tothom i de totes les butxaques, un teatre lligat a la realitat del barri i que reflecteix els conflictes i els problemes de la societat en què vivim. Per a Anna Caubet, Jordi Forcades i Montserrat Forcades, els fundadors d'aquesta associació sense ànim de lucre que va néixer l'any 2000, si el pa és un aliment per al cos, el teatre n'és un de fonamental per a la ment.

L'equip de Forn de Teatre Pa'tothom està format per un grup de professionals (actors, treballadors socials, psicòlegs i pedagogs) amants del teatre i que coneixen bé el barri. Han desenvolupat durant aquests quatre primers anys de vida un projecte que combina la formació teatral i la intervenció social.

Un dels objectius de l'entitat és oferir cursos trimestrals d'interpretació, cant i dansa adreçats tant a professionals com a gent que ho fa per plaer. Perquè ningú no hagi de renunciar a fer teatre perquè no s'ho pot permetre, el Forn ofereix cada any unes beques a càrrec dels seus propis fons i d'altres entitats col·laboradores. Fins ara, vint-i-set alumnes del centenar que han acudit a les classes del Forn han estat becats.

Per als membres del Forn, el teatre no es pot aïllar de la realitat social i se l'ha de fer baixar al carrer. I els carrers del Raval són un bon escenari per als projectes d'intervenció social que té l'entitat. El Forn ofereix el seu local a tots els veïns com a espai d'exposició, d'assaig i de programació de teatre, debats, conferències i activitats lúdiques. Alhora, el Forn ha implementat per primera vegada a l'Estat un treball basat en el Teatre de l'Oprim.

El Teatre de l'Oprim, desenvolupat pel brasiler Augusto Boal, utilitza el teatre com a

Un forn de pa es transforma en forn de teatre al Raval

llenguatge universal i no tan sols dels artistes. Es parteix de la idea que tothom és alhora espectador i actor i que el teatre, que és una forma de coneixement, també ha de ser un mitjà per transformar la societat. A partir de les tècniques que ha desenvolupat el dramaturg brasiler, en particular la del teatre fòrum, i de les teories de l'aprenentatge i el canvi d'actituds i de comportaments, el Forn de Teatre Pa'Tothom ha elaborat diversos projectes adreçats a col·lectius amb problemes greus de socialització, entre els quals destaca "Teatrentorn".

"Teatrentorn" és una metodologia amb la qual es pretén canviar les actituds i els comportaments de les persones perquè assoleixin una millor adaptació personal a la societat que els envolta. El teatre, la dramatització i el *rol-playing* són les principals tècniques utilitzades. Per ara, l'entitat ha dut a terme amb èxit aquesta experiència a diverses escoles de Barcelona amb conflictes d'integració i acull al seu local joves del Raval de diferents cultures que s'han integrat al projecte.

Fomentar el teatre com a eina d'educació i d'integració és l'objectiu principal de l'entitat, i en aquest sentit s'ha inscrit l'organització de la trobada internacional Drama Ways que ha tingut lloc a Barcelona del 26 al 31 de març. Organitzada per Forn de Teatre Pa'Tothom, ha reunit professionals de Finlàndia, Portugal, Estònia i Catalunya amb l'objectiu d'intercanviar metodologies i experiències i fomentar la creació d'una xarxa d'entitats i professionals que utilitzi el teatre com a eina educativa per a joves amb risc de marginació social. 🙌

Augusto Boal i el Teatre Fòrum

Augusto Boal, dramaturg i director de teatre, va néixer a Rio de Janeiro fa més de setanta anys. Influït pel moviment de Cultura Popular de Paulo Freire i després de molts anys d'investigació, Boal ha desenvolupat una gran quantitat de tècniques i jocs teatrals, entre els quals el teatre fòrum, com a eina per a la integració i per la lluita contra les situacions discriminatòries a la societat. El teatre fòrum és una tècnica que pretén implicar els participants en la reflexió sobre els conflictes socials i de la vida quotidiana mitjançant la representació teatral. A manera de mirall, els participants donen cos i imatge a allò que els oprimeix i proposen i assagen solucions.

Generalment un grup d'actors s'encarrega de plantejar el conflicte en una petita història de 10 a 15 minuts de durada. Un cop acabada la representació, es pregunta als participants si estan d'acord amb la solució que s'ha aportat i es torna a representar la història, ara amb les aportacions dels participants, que poden interrompre en tot moment l'escena amb les seves idees, propostes i solucions i també representar-les ells mateixos. No es descarta cap aportació i es busca que tothom expressi la seva visió del conflicte i com creu que s'ha de resoldre.

Forn de Teatre Pa'Tothom
C. Lluna, 5. Barcelona - 08001 Barcelona.
Tel.: 93 442 92 82
pa_tothom@yahoo.es - www.patotohom.org

■ El teatre per a tots els públics

El FARTS ha tornat

El Festival d'Art Social de Santa Coloma

L'art i la denúncia social han pres un any més els carrers de la ciutat

Ja fa dos anys des que Santa Coloma de Gramenet va veure néixer el FARTS, el Festival d'Art Social, una iniciativa ciutadana que va recuperar els carrers de la ciutat com a espai d'expressió i que durant un cap de setmana ha omplert la ciutat d'art i crítica social. Enguany, el Festival ha tornat amb molta empena i amb un programa farcit d'actuacions, molt més incisives encara que en la primera edició. Aquest 2004, la cita amb l'art social ha estat el 16, 17 i 18 d'abril.

El Festival d'Art Social va néixer el 2003 a Santa Coloma per iniciativa dels grups col·lectius Sahbi Solidari i Lunaire Theater, dues entitats dedicades a la solidaritat i la cooperació, i al món artístic, respectivament. De la fusió dels coneixements i l'experiència d'uns i altres, i amb la col·laboració desinteressada de nombroses entitats i artistes de la ciutat va sorgir el FARTS, una manifestació artísticocultural independent dedicada a l'art compromès, que pretén treballar la sensibilització i la conscienciació social mitjançant les arts escèniques.

Un dels èxits de la primera edició del FARTS va ser, sens dubte, la seva capacitat per engrandir la ciutadania col·lectiva a participar activament en el projecte. La identificació amb la iniciativa va ser tal que aquest any el FARTS no ha tornat com a projecte de dues entitats puntuals sinó com a projecte de ciutat, promogut per un col·lectiu de persones i entitats que treballen conjuntament per consolidar a Santa Coloma el FARTS, un festival viu i participatiu que pretén donar veu a tothom, denunciar les injustícies i provocar la reflexió i la reacció de la ciutadania.

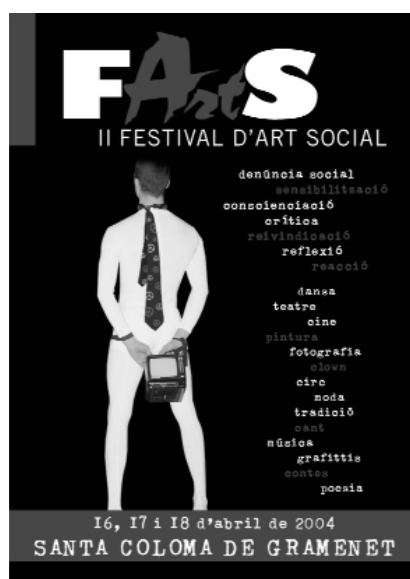
Entre les novetats del FARTS 2004 ha destacat el naixement del Fartet, un personatge que representarà d'ara en endavant la veu crítica del Festival. El Fartet és un ciutadà més del món, una persona amb esperit crític que no resta aturada davant les injustícies que l'envolten. Ell reivindica els drets col·lectius i denuncia allò que no és just amb el convenciment que aquest és l'únic camí per canviar la societat en què vivim.

Igual que en la passada edició, i per tal de no veure condicionada la seva visió crítica, el FARTS s'ha mantingut al marge de patrocinadors i subvencions públiques. La voluntat dels organitzadors ha estat que el FARTS fos un espai de coherència i reflexió, obert, plural i transparent i, ho han aconseguit.

Art gratuït i reivindicatiu

El FARTS 2004, que té cabuda tant per a la creació local com per a companyies d'altres orígens, ha acollit al voltant d'una cinquantena d'espectacles, en els quals han pres part més de 200 artistes. Cal destacar que

Igual que en la passada edició, i per no veure condicionada la seva visió crítica, el FARTS s'ha mantingut al marge de patrocinadors i subvencions públiques



la seva participació ha estat totalment voluntària i desinteressada.

Com en la primera edició, la programació ha inclòs espectacles gratuïts per a tot tipus de públic, des de circ, teatre al carrer, titelles i curtmetratges fins a cercaviles, exposicions, poesia, concerts i performances. La major part dels espectacles han tingut lloc en les places i carrers de la ciutat, excepte la clausura, que es va dur a terme al Teatre Josep Maria de Sagarra.

El FARTS ha fet seves les reivindicacions que duen a terme diferents col·lectius de Santa Coloma com ara la qüestió de la censura al Full Informatiu de l'Ajuntament o la manca de debat sobre el futur de Can Zam. Així mateix, temàtiques tan actuals com la guerra, la llibertat d'expressió, el diàleg o el Fòrum 2004 han tingut també una presència destacada a l'edició d'aquest any. 🙌

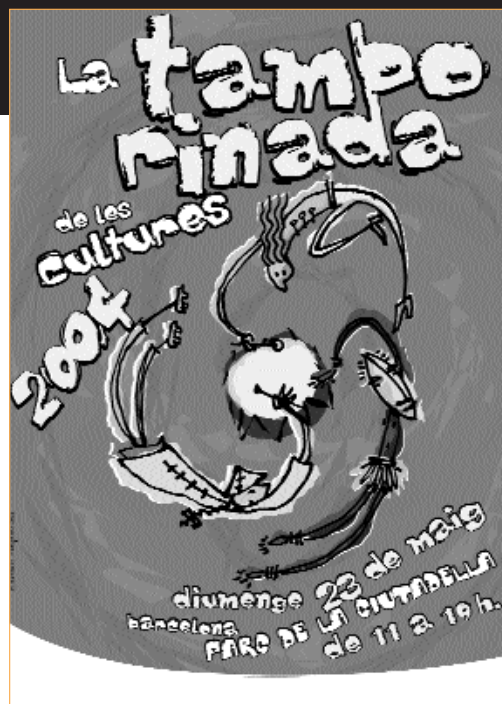
Trobareu tota la informació relacionada amb el Festival a www.ara-santacoloma.com

a cau de

roda

La Tamborinada de les Cultures 2004

diumenge 23 de maig
barcelona
PARC DE LA CIUTADELLA
de 11 a 19h.



La 27a edició de la Tamborinada té una data: 23 de maig. Un lloc: el parc de la Ciutadella a Barcelona. I un tema: les cultures

Un any més La Roda us convoca a tots a la gran festa de l'entitat, la Tamborinada. Aquesta és la 27a edició de la festa, que us proposa una vegada més gaudir de més de vuitanta tallers, espectacles i jocs durant tot un dia.

La Tamborinada de les Cultures, aquest és el seu nom, vol reflectir aquest any la riquesa

que ens aporten les diverses manifestacions culturals que es donen en la nostra societat. Les entitats de la Fundació acullen infants procedents de molts països, amb els seus costums i la seva cultura. Formem part de la seva vida i ells de la nostra. Celebrarem junts aquest festa de la convivència, el respecte i l'intercanvi, amb la cultura com a gran escenari a compar-

tir. Prepareu-vos per assistir a una gran festa, amb activitats de tota mena per a totes les edats, amb espectacles extraordinaris i tallers i jocs sorprenents, divertits i engrescadors.

Us esperem el 23 de maig al parc de la Ciutadella de Barcelona, a partir de les 11 del matí i fins a les 7 del vespre!

el programa

Com sempre, la Tamborinada ofereix dos tipus d'activitats: d'una banda els espectacles i de l'altra els tallers i els jocs. Pel que fa als espectacles, la Tamborinada proposa un programa excepcional amb grups de diversos països de la Mediterrània i de Catalunya, amb l'oportunitat única de sentir sons i timbres de tot el món interpretats per les millors companyies i veure els més bons espectacles de la temporada. Pel que fa als tallers i els jocs, seran més de seixanta propostes fetes per les prop de cent entitats de la Fundació. Aquest és un petit avanç de la programació:

Gresca de tot el món amb l'espectacle *Gresques mundials* de Lluís Pinyot i la Tremenda Banda / Un viatge per la diversitat cultural amb el Teatre de l'Home Dibuixat / Preestrena del nou espectacle de Pentina el Gat, S, i gran festa amb l'espectacle *Gran Queixalada* / Taller i concert de danses i músiques de Grècia Vradiaki i Passalpas / Sold & Aths, unes marionetes constructores de fantasies / Concert de músiques orientals, una passejada pel litoral mediterrani / El món està de festa amb la música de Rah-mon Roma / Taller de circ amb Tot Circ / Gran cercavila itinerant d'Hortzmuga Teatroa, amb éssers estranys carregats d'energia, emocions i alegria / El temps, segons el *Carilló* de la Cia. La Tal / Cia. de Carrer Xip Xap presenta *Els corsaris de l'escuma...* / Les extraordinàries històries d'un bigoti explicades per Titelles Babi / Jocs de tot el món de la Cia. Teia Moner / Concert de comiat amb Orkestrina, amb fusió assegurada / 25 anys de la Cia. Ínfima la Puça... / Quan Anna Roca era petita...

A més, seixanta tallers i jocs, el rocódrom i els jocs sobredimensionats del Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya, gegants, castellers...



a cau de

roda

manifest per la tamborinada de les cultures

Avui som aquí per gaudir de la Tamborinada de les Cultures. Aprofitarem els jocs i la festa per endinsar-nos a qualsevol part del món i conèixer altres cultures.

Els jocs són una bona manera d'aprendre i els infants són uns bons representants de l'educació per la pau i la interculturalitat. Ve't aquí un exemple: ens agrada molt veure els nens i nenes petits jugant. Aquests infants no miren si la persona que comparteix els seus jocs és negra, blanca, xinesa..., només es preocupen de divertir-se amb ella. Aquests infants tenen els ulls oberts al món sense cap malícia, sense cap crítica, sense cap distinció; només observen amb molta atenció, aprenen i disfruten. Encara no els ha aparegut el monstre del racisme i la intolerància que tenim tan present els adults.

En un món com el que ens està tocant viure, volem fer un crit per la pau i per la convivència i us convidem a veure el món a través dels ulls d'un infant de quatre anys.

Us desitgem, les entitats de La Roda...

Una bona tamborinada!

Cita amb Marduix Teatre al Fòrum Universal de les Cultures



Marduix Teatre participarà al Fòrum de les Cultures, que tindrà lloc del 9 de maig al 26 de setembre, amb l'espectacle *La paraula dels Cent Països*.

L'obra està basada en un conte escrit per Marta Mata, que és la continuació d'un altre de més antic titulat *El país de les Cent Paraules*.

No explicarem l'argument perquè Marduix Teatre us espera a tots i pensa representar aquest espectacle moltes vegades en el marc del Fòrum. I quan acabi el Fòrum, el seguiran oferint a tots els que vulguin veure un nou muntatge de Marduix, que parla de totes les coses que els preocupa, i de les que els agrada, i d'altres de molt importants que no es poden resoldre fent teatre. Però per a Marduix, aquest espectacle és una manera de dir, com afirma un nen: "Parlant, la gent s'entén, i si no, ens tornarem a explicar millor"...

la roda al fòrum

La Fundació La Roda tindrà presència al Fòrum de les Cultures. El dia escollit serà el 19 de juny i Pep Callau serà l'encarregat de representar-nos amb la lectura d'un manifest i l'espectacle que tindrà lloc en el mateix espai.

Per a més informació: 93 414 72 01

agenda infantil fòrum 2004

Els espectacles infantils programats del 9 de maig al 26 de setembre tracten dels tres eixos que impulsen tot el desenvolupament del Fòrum 2004: la diversitat, el desenvolupament sostenible i les condicions de la pau.

Els infants de 3 a 12 anys i els joves fins als 18 anys tenen a l'abast una àmplia varietat de propostes: espectacles de carrer basats en l'animació, cercaviles amb personatges gegants, titelles sobre l'aigua, dansa a l'aire lliure... Les temàtiques que es treballaran amb aquests espectacles adreçats als infants aniran des de la natura, la contaminació dels rius i els mars, el sistema planetari, les diverses cultures que conviuen a la terra...

Les propostes busquen una estètica força visual i la participació del públic que hi assistirà, des dels més petits fins als més grans.

També hi podrem gaudir de diversos espectacles de teatre i de contes, com per exemple el que porta a escena Marduix Teatre (*La paraula dels cent països*), basat en una història escrita especialment pel Fòrum.

El Fòrum presenta també un gran nombre d'exposicions en diversos emplaçaments de les instal·lacions, espais dedicats a la comunicació humana, a les ciutats i la seva relació amb la cultura, a l'art funerari xinès i als moviments d'ocupació humana (habitatge) i el seu impacte ambiental.

En una gran *haima* muntada en el recinte s'hi podran visitar mostres sobre diversos temes culturals, socials i mediambientals organitzades per diverses entitats i ONG.

I com no pot faltar en un espai dedicat als infants i els joves, s'organitzaran tallers de creació d'objectes del món, d'aprenentatge de danses i percussió i també àrees destinades als jocs tradicionals, de taula i de carrer. Aquestes són algunes de les activitats que el Fòrum proposa als més joves. Podeu accedir al calendari i obtenir més informació consultant el web del Fòrum 2004:

www.barcelona2004.org/cat/participa/forum/entidades/escuelas/guia.pdf



La fàbrica de teatre

Joves de Can Tusell de Terrassa s'inicien al teatre

El Grup de Joves La Fàbrica organitza activitats diàries amb nois i noies de 12 a 18 anys des de fa quatre anys al barri de Can Tusell de Terrassa.

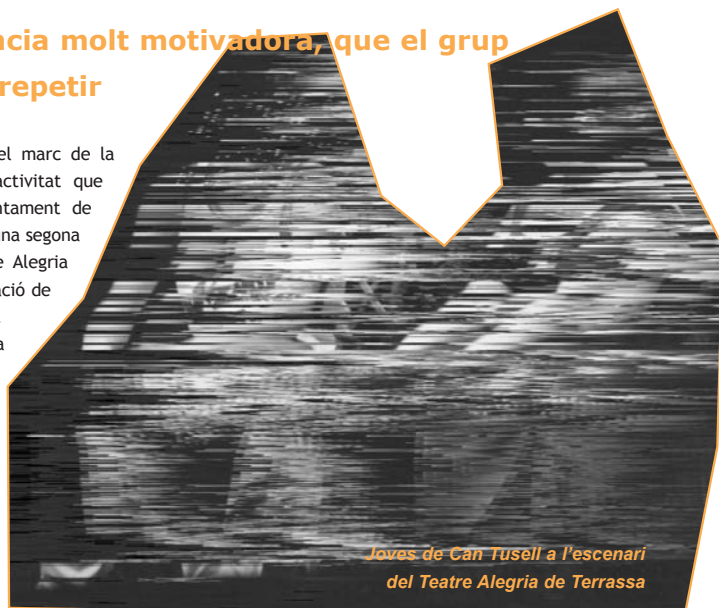
Les activitats que ofereix són esportives, amb tres equips de futbol sala, formatives, amb un Punt Òmnia i l'Aula d'Estudi, i lúdiques, amb tallers trimestrals entre setmana, activitats de cap de setmana, casals i colònies.

Va ser a petició de sis joves que el 2003 es va iniciar un taller de teatre. En principi es tractava d'un taller més, però a mesura que anaven passant les sessions els joves es van engrescar cada vegada més. A partir de la pregunta "Com seré al 2020?", els joves van crear una obra en què mostren els resultats dels ensenyaments rebuts en el taller i les seves aficions: poseia, guitarra flamenca, danses magribines... La responsable del taller va ser qui va suggerir de representar l'obra en un teatre de la ciutat de Terrassa, cosa que va donar una empenta decisiva al projecte. Aquesta empenta es va traduir en una primera representa-

Una experiència molt motivadora, que el grup de joves vol repetir

ció al Teatre Alegria en el marc de la Mostra de Teatre, una activitat que s'organitza des de l'Ajuntament de Terrassa. S'ha programat una segona actuació al mateix Teatre Alegria en el marc de la programació de la Festa Major de la ciutat.

Aquesta experiència ha permès als joves de La Fàbrica descobrir l'art del teatre i les grans possibilitats d'expressar-se que ofereix. El fet que la vulguin repetir aquest any és la prova de l'èxit que ha obtingut. 🙌



Joves de Can Tusell a l'escenari del Teatre Alegria de Terrassa

Grup de Joves La Fàbrica - Pl. de Can Tusell, s/n. Terrassa. Tel.: 93 734 24 35

La interculturalitat i la realitat a les entitats

«Les entitats de lleure poden fer un paper important en la inserció socioeducativa d'infants i joves d'origen immigrant»

Avui en dia la nostra societat està immersa en una enriquidora barreja cultural. Mengem cuina italiana, francesa, espanyola, americana, hindú, japonesa...; els nostres cotxes són coreans, alemanys, anglesos...; la nostra roba és xinesa, marroquina, porto-riquenya... Però tot i això, encara tenim por, molta por del que hi ha fora del nostre petit melic del món.

Des de La Gresca volem continuar treballant en el fet de gaudir del mestissatge, i és per això que hem desenvolupat un projecte d'interculturalitat. Aquest nou repte de La Gresca pretén consolidar el projecte educatiu de l'entitat en relació amb els nouvinguts al nostre barri a Ripolllet. Tot i això, som conscients que cal reformular i crear un projecte social comú a totes les realitats que configuren La Gresca del segle XXI.

Les entitats d'educació en el lleure poden ser un espai privilegiat per articular projectes socials compartits, ja que com a espais de socialització i participació ciutadana disposen d'un potencial integrador social. El lleure és un espai de relació i socialització d'infants i joves que afavoreix la construcció d'identitats col·lectives. Així, les entitats de lleure poden fer un paper important en la inserció socioeducativa d'infants i joves d'origen immigrant. La Gresca no és un espai merament recreatiu o de consum d'oci, sinó un espai de socialització i d'actuació pedagògica crítica. Les entitats d'educació en el lleure són,

doncs, espais singulars d'acció pedagògica que cal tenir en compte. No entenem la incorporació dels infants i joves nouvinguts a l'entitat com un procés d'aculturació, sinó de modificació dels paràmetres del model cultural hegemònic. En aquest sentit, amb el projecte d'interculturalitat pretenem superar la simple recepció d'infants i joves d'origen immigrant i, al mateix temps, superar l'espontaneïtat i la improvisació en el treball per una educació intercultural. La presència d'infants i joves d'origen immigrant a l'entitat és relativament baixa, les actuacions pedagògiques en aquest àmbit són majoritàriament precàries i parcials. Creiem que la falta d'una estratègia d'acollida explica, en part, l'homogeneïtat sociocultural de l'entitat o la dificultat en l'accés al lleure educatiu per part dels infants i joves d'origen immigrant.

Tenim molta sort, i és bo que ho diguem ben alt. La interculturalitat, la barreja, sempre ens ha estat profitosa, hem après moltes de les nostres bases culturals. Hem de vèncer la por i treballar en el gaudir del mestissatge que vivim en aquests temps. Cal obrir totes les portes i les finestres, si s'escau, perquè surti la por i la ignorància i perquè el fet intercultural s'instal·li definitivament a casa nostra.

Carme Aldana
Responsable de Relacions Externes i Gestió de Projectes
del Centre d'Esplai G.R.E.S.C.A. i el Casal de Joves La Gresca de Ripolllet



El Club d'Esplai Pubilla Cases-Can Vidalet celebra el seu 25è aniversari

L'Esplai Pubilla Cases-Can Vidalet acaba de fer vint-i-cinc anys. Aquesta entitat sense ànim de lucre ha aconseguit durant aquest quart de segle convertir-se en una de les entitats més arrelades al barri de Pubilla Cases de l'Hospitalet i de Can Vidalet d'Esplugues de Llobregat i en una de les associacions amb més projecció en el món de l'educació en el lleure a Catalunya.

L'Esplai Pubilla Cases-Can Vidalet és un lloc per fer amics i amigues, amb activitats atractives, interessants i formatives. És un espai per educar-se en la solidaritat, en la utopia, en el compromís i en la felicitat, des del qual es participa i es millora la vida del barri. L'equip de l'esplai el formen monitors i monitores del barri, formats i especialitzats en l'educació en el lleure, i que combinen l'acció professional amb la dedicació voluntària. L'esplai, membre del Movibaix i de la Fundació La Roda, es financia amb la contribució de la Generalitat, els ajuntaments de l'Hospitalet i Esplugues, amb les quotes de les famílies i amb l'organització de campanyes econòmiques.

Club d'Esplai
Pubilla Cases
Can Vidalet

Club d'Esplai Pubilla Cases-Can Vidalet
Parc de les Bòbiles, 1 - 08906 L'Hospitalet de Lligat
Tel. 93 438 48 96 - Fax 93 438 49 08
e-mail: esplaipecv@esplai.org

La Roda rep el Premi Comunicació de la Fundació Àgora

El passat 18 de març el jurat de la 19a edició dels Premis Catalunya de Comunicació i Relacions Públiques, convocats per l'Associació Catalana de Comunicació i la Fundació Àgora, va atorgar a La Roda el Premi Catalunya de Comunicació i Relacions Públiques en la categoria d'entitat.

El jurat ha valorat la trajectòria social de La Roda arreu de Catalunya i el seu paper de difusió de la imatge de Catalunya.

El jurat també ha premiat el professional Lluís Marco, que fou director de l'Hotel Arts, l'empresa Hotel Majestic, i ha concedit a Lluís Reverter i Gelabert el Premi Especial de Comunicació per a la seva tasca a l'Ajuntament de Barcelona, al Ministeri de Defensa i a la Fundació La Caixa. El mateix jurat ha atorgat el Premi Esteve Bassols Montserrat a "Una senyora de Barcelona", Elena Salvador, viuda Puigvert, i a "Un senyor de Barcelona", Joan Rigol, pel seu *savoir faire* i la imatge que han difós de Barcelona. Finalment, s'ha concedit un premi extraordinari a Jordi Pujol per la seva tasca de més de cinquanta anys com a transmissor de la imatge de Catalunya i el seu testimoni de catalanitat arreu del món.

Aquests guardons han estat concedit en edicions anterior a persones com Federico Mayor Zaragoza, Joan Oró, Josep Antoni Samaranch o la Infanta Cristina, a entitats com Fundació Vilavechia, Cotelengo o la Fundació Carreres, i a empreses com Editorial Planeta o Vichy Catalán. L'acte de lliurament dels guardons d'enguany tindrà lloc el proper mes d'octubre.

19^e Premi
Catalunya
de Comunicació
i
Relacions
Públiques
♦
Premi
Esteve Bassols

1.000 números de Cavall Fort

El proper 16 de maig Cavall Fort lliurarà als premis del joc "El segrest del timbaler" i celebrarà l'aparició del número 1.000 de la revista. L'acte es farà al Teatre Condal a les 12 del migdia i s'acabarà amb la representació de l'espectacle *Increïble* de Mag Lari.

El 1961 es va publicar el primer número de Cavall Fort, la primera revista en català per a infants i joves. Des de CARRER esperem que en puguem llegir com a mínim mil números més i que els còmics, els contes, les entrevistes i els reportatges que Cavall Fort ens regala cada quinze dies ens acompanyin durant molts anys més. Moltes felicitats a tot l'equip de Cavall Fort que ha tirat endavant aquesta gran aventura!



la roda i l'onze de setembre

*aquest any,
no anem de festa...
fem-la!*

L'Onze de Setembre passat es va enenyar al passeig de Lluís Companys de Barcelona una mostra del treball que una seixantena d'entitats i associacions dels Països Catalans fan dia a dia per mantenir d'una manera constant el batec de catalanitat d'aquest país.

La Roda hi va ser present com un exponent més de tot aquest treball indispensable, i va permetre que tota la canalla que durant aquell dia hi va passar gaudís d'una bona estona en el seus tallers. Commemoràvem els 289 anys d'una derrota, però no ho vam fer amb esperit de poble vençut, sinó amb l'esperit d'un poble viu i en marxa, d'un poble que també, i gràcies a tota aquesta gent que treballa, és cada dia més lliure.

Aquest any hi tornarem, i mostrarem d'una manera més ferma que mai com és aquest país. I ho farem com ja ho vam fer la darrera vegada, sense que res ni ningú ens ho impedeixi, i això independentment de l'oficialitat de torn, sense fer malbé cap barri, sense cap intenció de benefici propi o econòmic. L'únic benefici, només —i subratllo aquest *només*— el treu el país amb l'empenta de tota la gent que durant aquell dia fa possible la festa amb el seu esforç, la seva alegria i els seus entusiasmes, en definitiva, amb la seva participació absoluta i desinteressada.

A aquest proper Onze de Setembre, ja li estem dedicant temps i il·lusions, i La Roda hi tornarà a ser. Farà possible una altra vegada que no només els adults puguem mostrar el nostre esperit participatiu i en català, sinó que també la nostra canalla hi tindrà el seu espai.

Així doncs, com diu l'eslogan que hem preparat: "Aquest any, no anem de festa... fem-la!"

Gent de la Terra



■ Notícies

La Fundació Catalana de l'Esplai celebra la...

festa del maig dels esplais

El proper 16 de maig, gairebé 15.000 nois i noies s'aplegaran a la gran Festa del Maig de la Fundació Catalana de l'Esplai al Parc de Torreblanca, a Sant Feliu de Llobregat. La Festa del Maig és la presentació de les activitats de l'estiu, perquè els esplais ja tenen a punt colònies, casals, campaments, camps de treball i intercanvis, per a infants, adolescents i joves. "Un estiu per a tothom" és el lema de la campanya del 2004, que posa l'accent en el dret que tenen tots els infants a gaudir d'un lleure amb qualitat, equitat i coresponsabilitat.

Com és tradicional, la Festa del Maig preveu activitats per a totes les edats, en diferents zones del parc, i un espai comunitari per a famílies.

La Festa és possible per la col·laboració voluntària de 800 monitors i monitores que posen dempeus l'organització de recintes per a contes, activitats de natura, jocs, balls, activitats esportives, tallers, etc. Tot això, amanit amb les actuacions de grups d'animació, pallassos, concursos de paelles, etc.

La Festa és una gran ocasió per passar un dia d'esbarjo en família.



10^e aniversari de la gresca

L'esplai La Gresca ja ha fet 10 anys...
de festes, lluites i educació

El Centre d'Esplai La Gresca de Ripollet va néixer el 8 de març de l'any 1994 de la mà d'un grup de joves procedents de diferents esplais de Cerdanyola amb ganes de formar un nou centre, un esplai on tothom tingués veu i vot i que ningú no pogués gestionar d'una manera personal i "dictatorial". Coneixedors de la realitat de Pont Vell, un barri a cavall entre Ripollet i Cerdanyola, per les relacions personals que mantenien amb alguns membres de la Comissió de Festes, els joves de l'esplai van aconseguir ben aviat que La Gresca es fes un lloc entre les entitats del barri.

El primer acte que va fer el Centre d'Esplai La Gresca va ser una parada de llibres a la diada de Sant Jordi a Cerdanyola del Vallès. Més endavant, i per fer-se conèixer en el barri, van fer activitats al carrer: tallers de maquillatge, jocs malabars, titelles i màs-

cares, jocs populars, una xocolatada i una gimcana durant els mesos de maig i juny del 1994. L'esplai en aquells moments es feia al carrer perquè La Gresca no disposava de local. Al juliol es va fer el primer casal d'estiu a l'antic centre Cívic Can Mas. Des d'aquells moments, el treball en el barri ha estat constant.

Però La Gresca no tan sols ha treballat en el barri. També ha organitzat i gestionat el servei de ludoteques a les escoles públiques de Ripollet des del 1994 fins al 1998, amb un conveni amb l'Ajuntament de Ripollet. Paral·lelament, ha estat fent, en col·laboració amb l'ONG Cultures Vives, un intercanvi amb Nicaragua, del qual els nens i nenes i monitors i monitores han extret un profit ètic i cooperatiu considerable.

També ha dut a terme un projecte de col·laboració amb el Moviment d'Esplais

del Vallès relacionat amb la problemàtica dels *Meninos da rua* al Brasil. S'ha establert un intercanvi cultural amb aquest moviment que fa projectes de cooperació per permetre a ambdós grups valorar i respectar la diferència cultural del nostre món. També va engegar l'any passat el Casal de Joves La Gresca, en què els joves autogestionen els seus projectes i activitats.

Els problemes, però, també han perseguit el centre, sobretot pel que fa a la recerca d'un local adequat per a la realització de les activitats. Després de múltiples aventures, protestes i reivindicacions, l'Esplai La Gresca ha aconseguit instal·lar-se als locals de l'antic INEM de la població.

La Gresca, un exemple de tenacitat i dinamisme, celebra ara 10 anys de festes, de lluites i d'activitats educatives.

Esplai la G.R.E.S.C.A. i Casal Jove del Barri de Pont Vell

Esplai: Ntra. Sra. dels Àngels, 15 / Casal: C. Bonavista, 11 - 08290 Cerdanyola



idees

Taller

Taller de grafit

Impaktes Visuals

així de senzill...

Els talleristes. Després d'anys d'experiència, uns experts en grafit urbà han passat de la tècnica de l'esprai a l'ús de les pistoles aerogràfiques i donen solucions bàsiques per crear des de plantilles fins a murals gegantins per a façanes, decoracions d'espais, escenografies... Els talleristes Ramon, Floren, Hono, després d'estudiar a l'escola Massana, han recorregut Europa pintant parets amb dibuixos immensos a tot color i veient com pintar pot ser tot un espectacle. Han creat el seu estil propi, que fuig del prototip americà, i mostren la diversitat d'estils que avui dia es pot trobar pel carrer de les principals ciutats europees.

El taller. El grafit, l'art del carrer, era fins fa uns quants anys un art marginal. Ara, forma part de l'art contemporani i la seva presència en els museus o en el món de la publicitat, per exemple, és una prova del camí recorregut. El taller de grafit dona als joves una base sòlida per distingir entre embrutar les parets o decorar espais grisos amb grafits artístics.

El taller es divideix en dues parts: el primer dia hi ha una part teòrica amb vídeo i diapositives per introduir-se en el món del grafit i una part pràctica per familiaritzar-se amb les eines de treball. El segon dia es treballa directament a mà alçada, s'aprèn a controlar els colors i les proporcions i a distribuir els grans espais per aconseguir murals impactants amb degradats, textures, volums i moviment.

fitxa tècnica

Infraestructura: per a la part teòrica del taller (un dia) cal una sala fosca per projectar diapositives, i per a la part pràctica (dos dies) cal una sala gran amb taules i amb ventilació. Cada participant ha de dur un parell de samarretes blanques per pintar-les.

Edat: a partir de vuit anys.

Dificultat: baixa.

Contingut:

Part teòrica: Introducció al grafit / Vídeos i diapositives / Explicació dels materials / Biografia i webs interessants.

Part pràctica: Creació de trepes (plantilles d'acetat) / Estampació de trepes sobre diferents suports / Pràctica de les tècniques del grafit / Realització d'un mural conjunt sobre una lona, que es pot utilitzar com a element de decoració per a qualsevol acte (obra de teatre, una festa, etc.)

Pressupost: baix.



La tampa rinada

de les
cultures

2004



diumenge 23 de maig
barcelona
PARC DE LA CIUTADELLA
de 11 a 19 h.